Anul al XCIIII-lea Nr. 39. NUMARUL 2 Lei 8 pagini Brașov Duminecă 12 Aprilie 1931

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIA ŞI ADMINISTATIA
PIAŢA LIBERTATEI BRAŞOV. — TELEFON 226
Abonament anual 360 lei.
Pentru streinătate 800 lei.
Anunţuri, reclame, după tarif.

Fondată la 1838 de George Barițiu

Apare de trei ori pe săptămână

Tuturor abonaţilor, prietinilor şi cetitorilor noştri le dorim:
Sărbători fericite!

In slujba Ţării.

Când scriem aceste rânduri în pragul sărbătoarei Invierii Domnului nostru Isus Cristos, privirile tuturor fiilor buni ai Patriei sunt îndreptate spre Capitala Ţării, unde sub înţeleapta veghe a Suveranului se fac consultările între bărbaţii politici ai ţării, fără deosebire de partide, în vederea constituirii unui guvern de uniune naţională, cerut în mod imperios da starea grea în care se sbate ţara.

Pentru a uşura această înfăptuire patriotică d-l Mironescu a prezentat demisiunea guvernului, primită de Suveran, care la rându-l Său a încredinţat cu formarea noului guvern pe unul dintre cei mai distinşi fii ai ţării, pe d-l Titulescu. După audienţa pe care a avut-o d-l Titulescu Joi la amiazi la Rege, d-sa a dat presei următorul comunicat oficial:

„In audienţa ce-am avut azi, M. S. Regele m'a însărcinat cu formarea noului guvern. Am expus detailat Suveranului imprejurările grele de tot felul, prin care trece ţara şi cauzele care le-au produs şi am declarat că, dat fiind tocmai gravitatea excepţională a situaţiunii, consider ca o datorie patriotică să accept misiunea încredinţată.

„Am spus apoi M. Sale Regelui că din primul ceas al urcării Sale pe tron, gândul Său a fost să pună capăt luptelor otrăvitoare dintre partide, pentru ca prin forţele unite ale tuturor, într'o atmosferă de concordie naţională să se proceadă la rezolvirea marilor probleme, care ne stau în faţă.

„Am conchis că sunt în asentimentul Majestăţii Sale, exprimând părerea că trebuie încercat tot ce este omeneşte posibil pentru a constitui un guvern de uniune naţională, care să fie un instrument de muncă, serios, durabil şi eficace, în slujba unui program de refacere a ţării, operă grea, îndelungată, cu rezultate lente, dar fără îndoială, posibilă pentru cine îşi iubeşte ţara şi are încredere în forţele ei.

„M. Sa Regele a răspuns că am exprimat propriul Său gând şi că suprema Lui dorinţă a fost şi rămâne unirea tuturor fiilor ţării, pentru o mare înfăptuire comună.

„In consecinţă, voi începe a vedea chiar azi pe şefii partidelor în vederea constituirii unui guvern de uniune naţională".

Fie ca gândul bun în vederea unirii tuturor forţelor politice ale ţării, care a prilejuit dimisiunea guvernului Mironescu, ca şi hotărârea patriotică a d-lui Titulescu de-a înfăptui dorinţa supremă a Suveranului şi a tuturor fiilor buni ai Patriei, să ne aducă de Sărbătorile Invierii acea linişte şi încredere sufletească, care trebuie să stea la baza unei opere atât de însemnate în slujba ţării.

„Trăiască Regele, Trăiască Naţia română"

Sosirea preşedintelui P. N. Ţ. I. Maniu în ţară.

Alaltaeri, Joi, la ora 4 d. a. preşedintele P. N. Ţ. d-l Iuliu Maniu, venind din streinătate, a intrat în ţară prin punctul Jimbolia. In toate gările, în cari s'a oprit trenul, autorităţile şi mii de ţărani în frunte cu coruri şi fanfare au făcut d-lui Maniu primiri entuziaste.

In gara Timişoara, unde a fost aşteptat de d-l Al. Vaida, d-l Maniu a fost bineventat de directorul ministerial al Bănatului dr. Sever Bocu. Mulţumind pentru cuvintele de bun sosit, d-l Maniu a răspuns între altele:

„Când Regele şi Naţia, uniţi în acelaş gând, doresc binele ţării, sunt indicii că lucrurile vor merge înspre bine.

„Atât eu cât şi partidul naţional-ţărănesc suntem gata a colabora spre binele ţării.

„Să strigăm deci împreună: Trăiască Regele, Trăiască naţia română".

Eri, Vineri la orele 7 dim. d-l Iuliu Maniu a sosit cu Simplonul în Capitală, fiind primit la gară de mii de cetăţeni în frunte cu toţi membrii guvernului Mironescu, preşedinţii Corpurilor legiuitoare şi numeroşi parlamentari.

La intrarea trenului în gară d-l Maniu a fost obiectul unei insufleţite manifestaţii oferindu-se splendide buchete de flori. Deodată cu d-l Maniu au sosit în Capitală şi foştii miniştri I. Lugojan, Sever Bocu şi Gh. Crişan.

D-l Al. Vaida, după o lungă consfătuire pe care a avut-o în tren cu d-l Maniu, s'a reintors dela Timişoara la Cluj.

Dela gară d-l Maniu a plecat la locuinţa sa, unde au început consfătuirile cu fruntaşii P. N. Ţ.

Numărul viitor al ziarului apare Joi la ora obicinuită.

Viaţa şi Invierea

Viaţa noastră, această viaţă pământeană, nu este decât o formidabilă încăierare între două grupuri de forţe adverse: forţele binelui şi forţele răului. Globul nostru este un vast câmp de lupte, unde se desfăşură uriaşa bătălie a păcatului strămoşesc, pe care trebue să-l ispăşim cu toţii, fiecare din noi, căci cu el ne-am născut. Deoarece nu ne-am putut conserva şi păstra curăţenia paradisiacă, am fost condamnaţi să ne-o câştigăm prin suferinţe de tot felul.

Suntem deci în plină luptă de sute de veacuri. Au sângerat mii de generaţii, sângerăm azi şi vor mai sângera alţii după noi, până la marea Judecată. Unii afirmă, că ea nu mai este departe.

Iadul şi raiul! Şi unul şi altul se află aci pe pământ. „Valea plângerilor" este globul nostru, numai pentru cei păcătoşi, pentru cei inconştienţi, pentru victimele de azi şi de ieri ale puterilor întunericului, pentru cei îngâmfaţi, pentru cei ce nu-şi dau seamă de importanţa, de necesitatea, de logica chiar a suferinţii, căutând să o evite prin sugrumarea conştiinţii, prin vânarea banului şi prin trecerea fără milă peste cadavrele semenilor.

Viaţa e un iad pentru toţi păcătoşii recalcitranţi, pentru recidiviştii incorigibili, pentru cei ce nu vor să asculte de glasul conştiinţei lor. Dar viaţa poate fi şi rai, rai aparent, sau rai realmente existent. Căci mulţi, foarte mulţi se resfrâng la satisfacţia ce le-o procură bunurile terestre, plăcerile corpului, fără scrupule şi considerare la dreptURIle şi interesele deaproapelui. Aceştia se vor prăbuşi în dureri. Desiluzia lor va fi amarnică. Numai căinţa îi va purifica şi îi va salva.

Eu am cunoscut însă şi oameni fericiţi prin conştiinţa lor împăcată, prin recordarea eului lor la ritmul conştiinţei universale, prin situarea sufletului lor în marele mecanizm spiritual al forţelor superioare, divine.

Iată un tablou haotic, sub toate aspectele lui: politic, social, economic, moral etc., tablou din care se disting totuşi cele două mari tabere adverse: protagoniştii dreptăţii, ai binelui şi ai iubirii, pe de o parte, şi gladiatorii egoismului şi ai trufiei de pe altă parte. Egoismul şi trufia izbucnesc vulcanic din sute de cratere şi ameninţă pacea şi progresul, prin lava-i şi flacările-i otrăvitoare.

In tabăra infernului sunt 3 armate: ştiinţa positivă, care neagă tot ce trece peste percepţia ei specifică; armata materialiştilor, robi ai banului, ai armatei şi falanga de paradă a trufaşilor.

Victoria vremelnică, de-o clipă e a acestora; cea definitivă, adeseori intervenind sporadic, pe neaşteptate, subit, este a legiunilor conduse de arhangheiul conştiinţii şi onoarei.

Triumful final va fi al iubirii. Iubirea va fi Invierea. Christos a înviat prin iubire.

Eu cred în Inviere, pentru că cred în iubirea universală: Dumnezeu.

Insăşi naşterea noastră nu este decât o înviere, în trup şi suflet. Cine ne-ar putea-o explica altfel?? Cum n-aşi crede deci în invierea Mântuitorului? Christos a'nviat! Adevărat a'nviat!

Unii zic că e mit, fantezie, sugestie! Alţii că Mântuitorul a fost furat din mormânt de ucenicii săi! Cum? Dacă l-ar fi furat, n-ar fi lăsat giulgiurile la mormânt!! Dar unde erau paznicii? Paznicii neînfricoşi, romani? Cum de au putut lăsa, ca nişte oameni blânzi şi neînarmaţi să răstoarne piatra de pe mormânt şi să opereze în voie?

L-au văzut însă pe Isus, Maria Magdalena şi Maria lui Iacob şi Salomi. L-au văzut apoi cei unsprezece ucenici, văzutu-l-au cei doi drumeţi în calea spre Emaos!

Suntem cu toţii în drumul spre Emaos! Christos a 'nviat trupeşte! Să-L recunoaştem! El a fost, este şi va fi! El este Mântuitorul! E printre noi!

Şi vouă, celor din mormânturi, din umbra şi din mocirla vieţii, Viaţă vă dăruieşte. Urmaţi-l spre Inviere!

I. Al. Bran-Lemeny.

Din lipsă de spaţiu suntem nevoiţi să amânăm publicarea unor articole şi reportagii, ce ne-au sosit prea târziu, pentru numerii viitori.

Situaţia internaţional şi naţional economică

în lumina manifestărilor economice ale anului 1930.

de Dr. N. G. V. Gologan.

I.

In anul 1930 viaţa economică a lumei întregi a trecut printr'o grea şi mare încercare.

După ce crahul bursei din New-York înăspreşte depresiunea economică, ce caracterizase în ultimii ani gospodăria popoarelor, ea se transformă în cele din urmă într'o apăsătoare şi necruţătoare criză economică mondială, de a cărei distrugătoare influenţă au fost scutite într'o oare care măsură, singure Spania şi Franţa, ţări, cari pot fi considerate ca unităţi economice complete. Numai încet, încet, lumea a început să-şi dea seama, că în acest an am trăit, cum spune economistul John Maynard Keynes, sub numele „uneia din cele mai mari catastrofe economice ale timpurilor moderne".

Căderea neobicinuită a preţurilor materiilor prime industriale şi în deosebi a produselor solului, cădere pricinuită, parte din cauza desechilibrului produs prin noua repartizare a aurului între diferitele bănci de emisiune, dar mai cu seamă din cauza supraproducţiei cerealelor în ţările transoceanice (Statele-Unite, Canada, Argentinia), supraproducţie datorită desăvârşitei mecanizări a agriculturei şi sistemului perfecţionat de standardizare, cari au înlesnit acestor state să inunde pieţele lumii cu cerealele lor, vândute la preţuri, faţă de care este zadarnică ori ce încercare de concurenţă, a celorlalte ţări producătoare, şi nu în ultimul rând şi de concurenţa rusească, care nu trebue să ne lase reci*), a rupt brusc cumpăna forţelor economice internaţionale şi a sdruncinat din temelii gospodăriile mai tuturor naţiunilor, dând naştere unor suferinţe nebănuite şi neauzite încă până acum.

Intr'adevăr, manifestările economice ale anului 1930, apar ca un fenomen rar, neobicinuit şi necunoscut istoriei timpurilor mai noui.

In istoria modernă nu există exemplu, ca preţurile, plecând de la niveluri normale să cadă în mod aşa de violent şi de rapid ca în 1930. Este drept, că şi în 1921 preţurile au căzut, căderea lor însă pornea de la niveluri foarte urcate, niveluri cari au permis producătorilor să se aleagă cu beneficii extraordinare, ceea-ce în 1930 nu a fost cazul.

In această prăbuşire a preţurilor îşi are izvorul, mărimea dezastrului pentru economia popoarelor, „dezastru, care va putea să degenereze într'o depresiune, care să ţie mai mulţi ani şi care să fie însoţită de o scădere şi mai mare a preţurilor, scădere susceptibilă să pricinuiască pagube incalculabile bogăţiilor materiale şi să pună

*) Argus No. 5335 din 29 Ian. 1931.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

în primejdie stabilitatea socială a tuturor ţărilor, fără excepţie".

Că de fapt, în anul 1930 am avut de a face cu o scădere catastrofală de preţuri ne-o dovedeşte chiar şi numai Ţara noastră, fără a mai recurge şi la mărturia scăderilor petrecute în târgul internaţional (cu 50 proc. cauciucul, zincul, bumbacul, cafeaua, zahărul, grâul şi orzul, cu 30 proc. cacao, lâna, iuta, cânepa şi inul, cu ceva mai puţin porumbul, pieile şi ceaiul; cu 65 proc. mătasea, cu 23 proc. cuprul şi cu 89 proc. guma brută**); în care într'un an de zile de la 1 Nov. 929—1 Nov. 930 preţul grâului scade cu 58 proc., al secarei cu 56.5 proc., al orzului cu 56 proc., al porumbului cu 48 proc. şi al fasolei cu 63 proc.***).

Un exemplu şi mai convingător, asupra acestor scăderi de preţuri, ni-l oferă comparaţiunea între preţul unei tone exportate de România, înainte şi în anul 1930, preţ care în mediu a atins în cei 10 ani dinainte de 1930, 260 fr. elveţieni şi care în 1930 scade la mai puţin de jumătate, ajungând la 100 fr. elveţieni.

Din deprecierea produselor sale agricole numai, România îndură în anul 1930 o pierdere de peste 40 miliarde lei.

In astfel de împrejurări, îşi poate ori cine închipui cu cât s'a micşorat venitul ţărilor, pentru cari cerealele constitue elementul de bază al activităţii lor economice.

Dar, această scădere uimitoare a produselor agricole, şi a materiilor prime, cu totul în disproporţie cu costul producţiunei, nu rămâne fără urmări nici asupra statelor industriale, căci ţările agricole ne mai obţinând pentru recoltele lor decât preţuri, cari abia acoper cheltuelile de producţie, îşi văd puterea de cumpărare atât de micşorată, încât importul lor de articole industriale a scăzut într'o proporţie îngrijorătoare pentru ţările industriale.

Suferinţa şi lipsa provocată de această prăbuşire a preţurilor este generală: Japonia suferă de pe urma reducerii valorii orezului, Australia de pe urma reducerii valorii lânei, Canada şi America a cerealelor, Europa agricolă, care importă produse industriale şi exportă materii prime şi îndeosebi cereale, produce suferinţa şi lipsa Europei industriale, care exportă articole industriale şi importă materii prime spre prelucrare.

**) Revista Financiară No. 19/30 şi Wirtschaftsdienst No. 50/930.

***) Argus No. 5335 din 29 Ian. 931.

Din cauza acestui desechilibru, bătrânul continent european se sbate astăzi între economia deficitară a ţărilor agricole şi şomajul ţărilor industriale.

Această ruptură între forţa productivă şi puterea de consumaţiune a popoarelor este ceea ce toţi cunosc astăzi, chiar şi cei mai străini de noţiunile elementare de economie politică, sub numele de *criză*.

Criza, această îmbolnăvire a organismului social economic, manifestată prin marea scădere a preţurilor, scăderea salariilor, scăderea cursurilor tuturor valorilor la bursă, marea restrângere de credit, lipsa de metodă şi stagnare în afaceri şi ale cărei pricini nu sunt încă bine precizate, n'a cruţat pe nimeni; ea este generală şi mondială.

Asupra unui lucru nu există totuşi nici o îndoială; criza constă în faptul, că producţiunea a depăşit puterea de consumaţiune mondială.

Câteva cifre ne vor lămuri mai bine asupra acestui adevăr,

In comparaţie cu anii dinainte de război (1913) populaţiunea mondială arată o creştere de 10%.

In aceeaş perioadă, producţiunea grâului, care întrece cu 3/5 nevoile consumaţiunii, sporeşte cu cca 22%, dela 1028 milioane q. în 1909—13, la 1255 milioane; (surplusul exportabil mondial de grâu, ridicându-se în 1930 la 320 milioane q. pe când necesităţile ţărilor importatoare nu întrec 200 milioane q. prin urmare rezultă, că 120 milioane q. sau cu 35 milioane q. mai mult ca în 1929, trebuesc ţinute în rezervă pentru anii viitori)*) a orzului cu cca 6%, dela 380 milioane q. la 404 milioane., iar a porumbului cu 35%, dela 1045 la 1079 milioane q.

Un spor uimitor, cu influenţă puternică şi asupra regresului industriei textile, arată în acest interval de timp producţiunea mătăsei artificiale, care faţă de 16.150.000 kg. în 1913, atinge în 1929 cifra de 196 700.000 kg. deci o creştere de peste 1000%.

Un spor, nu de mai mică importanţă, arată în acest timp producţiunea lânei brute, care creşte cu 15%, dela 1.390.000 la 1.580,000; a bumbacului, care trece dela 26 la 28 milinane q. şi a fierului brut, care creşte şi ea cu 35 pro. dela 79.2, la 98.7 milioane tone.

*) Dacă comparăm cei 5 ani dinainte de război (1903—1913) cu cei 5 ani după război (1924—1929) constatăm, că indicele producţiunii grâului, care a scăzut pentru Europa cu 1% este pentru Canada 218, pentru Statele-Unite 179, pentru Argentinia 165, pentru Australia 150 şi 125 pentru alte ţări. (Argus No. 5393 din 6.4 931).

Un spor de numai 6 pro. dela 8.9 milioane tone în 1912—13, la 9.5 milioane tone (în 1929—1930) arată zahărul de sfeclă, faţă de unul de 95 pro. ce-l înregistrează producţiunea celui din trestie, care trece dela 9.3 la 18.1 milioane lei.

* * *

A căuta însă, cauzele actualei crize economice mondiale numai în acest spor de producţiune ar fi o mare greşală.

O influenţă tot atât de hotărâtoare, în desvoltarea strâmtoririi economice, care a cuprins lumea întreagă au avut şi schimbările produse în partea consumului.

Trebuinţele au dat, fără doar şi poate înapoi; în primul rând consumul cerealelor, marcând un regres faţă de timpurile dinainte de război.*)

Numai în Rusia, în China şi India o populaţiune de 900 de milioane, nu numai, că nu-şi poate îmbunătăţi nivelul de traiu, dar consumă individual mai puţin ca înainte de război.**)

Afară de aceasta însă, „criza agricolă mondială produce o scădere pronunţată a capacităţii de cumpărare a ţărilor agricole, aşa încât debuşeurile importante pentru ţările industriale se reduc la proporţii infime, ceeace provoacă şomaj pe o scară necunoscută până acum. Stagnarea industrială, cauzează o lipsă de numerar pe toate pieţele mondiale ale ţărilor industriale şi aduce o scădere a rentabilităţii plasamentelor pe termen scurt, care anemiază puterea de consumaţie a claselor de mijloc şi accentuiază stagnarea".

„Cum depresiunea industrială a survenit după crahul dela bursa din New-York din Octomvrie 1929, descurajarea plasamentelor în acţiuni şi mai ales în obligaţiuni, unită cu criza de încredere, de altă origină, reţine exportul capitalurilor disponibile şi neproductive din marile state capitaliste din Apus spre ţările agricole, ceeace agravează până la paroxism suferinţele acestora din urmă, supuse la regimul unor dobânzi ruinătoare".*)

Şi dacă la toate acestea mai adăugăm dumpingul sovietic — lupta între capitalism şi sovietism — care este un atac îndârjit, deslănţuit cu toată furia, contra sistemului capitalist, urmărind anarhizarea morală a Europei, prin desorganizarea pieţii şi schimburilor internaţionale; cheltuelile pentru înarmări; nesiguranţa politică; revoluţiile din America latină; haosul din India; haosul din China, ajungem la sfârşitul enumerării cauzelor, crizei, în care se sbat astăzi, fără deosebire, toate naţiunile lumii.

Deşi însă, fiecare din pricinile ce am înşirat, a avut o înrâurire asupra crizei economice prin care trecem, totuşi cauza ei esenţială, rezidă în deschiderea raporturilor dintre producţiunea maşinilor şi consumaţia oamenilor. Formula producerii în massă şi a consumului în massă a dat greş, căci producţiunea e făcută de maşini, iar consumaţia de oameni.

Din pricina acestei nepotriviri, la un moment dat, consumul a dat semn de istovire şi criza a isbucnit cu toată furia.

— Va urma. —

**) Vezi Wirtschafisdient No. 49 din 5.12 1930.

***) Vezi Buletinul Camerei de comerţ No. 8/930.

*) „Criza economică actuală". Vezi ziarul „Dreptatea" declaraţiile d-lui ministru V. Madgearu.

Ne trebue o mistică a cooperaţiei.

Frumuseţea unei mistici a cooperaţiei este contrarie epopeelor antice, le păstrează un contact cu realităţile şi ne aduce un apanagiu care este semnul unei culturi înalte. Aceasta este deci o mistică modernă văzută sub acest ultim aspect şi în acelaş timp sora misticelor antice fiindcă ea se bazează atât pe imagine precum şi pe inteligenţă.

Se pune întrebarea cu o împunsătură de ironie, dacă cooperaţia este capabilă să creeze un transcedentism puternică de sinceritate şi realism şi dacă este posibil să se desvolte pentru a domina simpla tehnică a acelor ce numim lucrători sociali.

Răspunsul este afirmativ însoţit de unele condiţiuni: Mai întâi trebue ca această mistică să se nască în sufletele tinerilor îndrăgostiţi de ideal şi este necesar a o întreţine prin imagini şi manieri simbolice care vor face impresia imaginei tinereţei. In epopee sunt zei şi eroi. Noi nu-i avem pe ai noştri? Şi care este cea mai frumoasă istorie de poveşti, dacă nu aceea a *pionerilor din Rochdale*? Şi nobila figură a lui Robert Owen şi aceea a lui Faurier precum şi a lui Charles Gide, care a făcut din cooperaţie cea mai înaltă sinteză umană şi socială. Credeţi că zeii şi eroii antici erau atât de perfecţi şi veneraţi atunci când se întâlneau în fiecare zi la răspântii şi pe pieţe publice? Ei aveau aproape toţi o aureolă post mortem şi este bine ca să fie astfel pentru propria lor glorie. Dar în epopei nu sunt deloc acte eroice şi extraordinare? Dacă deschidem ochii şi fără să le idealizăm, vedem minunile cooperaţiei ca splendidul edificiu al tinereţei cooperatiste, marele arc al călătorilor şi alte minunăţii nevăzute niciodată în această lume, un steag cuprinzând toate lucrările spectrului solar este capabil să grupeze pe toţi indivizii fără distincţie de rasă, sex şi opinie.

Credem deci că mistica cooperaţiei este mai înaltă decât aceia a lui Orfeu şi Dionisos, deoarece ea nu se adresează numai la un mic număr de adepţi, ci apelul său se adresează la toţi acela care vor să domnească justiţia şi pacea în lumea săracă. Cooperaţiei nu-i trebue numai un ideal ci şi o mistică care să vorbească inimei şi imaginaţiei. Fără mistică nici o credinţă activă şi fără credinţă activă nici un devotament, nici o victorie asupra acelor cu tendinţe egoiste-materialiste. Intr-adevăr ceeace face fondul, punctul de plecare, solul hrănitor al acestei vieţi de apostol este mistica creştină, tradiţia hughenotă, credinţa care merge înaintea ştiinţei, deoarece ştiinţa este lanterna prin care voinţa morală îşi cântă drumul său. Pentru Charles Gide, economia politică nu are sens decât dacă le serveşte ca o ştiinţă medicală în mâinile medicului pentru a vindeca suferinţele sociale dând veritabilul sens instituţiilor sociale realizând justiţia regatul lui Dumnezeu pe pământ.

Fără această credinţă *„homo economicus"* sfârşeşte totdeauna prin a cădea în materialism viaţa şi efortul său neavând alt scop decât îmbogăţirea, plăcerea egoistă, voinţa de a domina. După cum spune M-me Jonnene într-o revistă englezească şi cu drept cuvânt nu ne trebue numai un ideal steaua care ghidează cooperaţia ci ne trebue o mistică care să vorbească inimei şi imaginaţiei. Fără această credinţă cooperaţia care este plecată precis pentru eliberarea spiritului a persoanei umane de sub dominaţiunea capitalului pentru a face din materia economică instrumente în mâna voinţei morale, este condamnată

FOIŢA.

Iosef din Arimateea.

de Iuliu Negulescu.

Mersese vestea până departe, despre minunea cuvântului proorocului, ce răsărise, ca din senin, în Ţara Galileei. Cei bogaţi şi asupritori asupra noroadeler se cutremurau. „Mai degrabă va trece cămila prin urechile acului, decât vor intra cei avuţi întru împărăţia cerurilor..."

Cuvântul acesta, nu era cuvânt să-i bucure pe bogătaşii, stăpânitori de robi, de câmpii întinse, de turme şi femei nenumărate. Câtă vreme cuvântul: „Fericiţi cei săraci, căci acela se vor bucura..." făcea să le tresare inima robilor şi-a întregului norod de asupriţi.

Odată Iosef, mergând să-şi vază stânele, unul din păstorii lui, îi grăi, cu jumătate gură:

— Stăpâne. Să fie adevărat, că'n Ţara Galileei s'a ivit prooroc nou?

— Ei, făcu Iosef, carele şi dânsul auzise aşa ceva.

— Şi c'ar fi acela Fiul lui Dumnezeu?

— Cuvântul dumnezeirei, desăvârşi Iosef.

— Carele trâmbiţează cunoaşterea Adevărului, înfăptuirea Dreptăţii, a păcii şi a bunelnvoiri printre oameni...? Desluşeşte-ne şi pe noi, Stăpâne, ce poate fi din toate astea, întru liniştirea sufletelor slugilor tale...

Iosef aflase de-aproape trei ani, din gura călăuzelor caravanelor, prin care-şi trimitea lâna şi laptele şi brânzeturile oilor sale le trimitea'n schimbul granelor, a untului de lemn a smochinelor şi portocalelor de pe valea Iordanului, aflase de ivirea proorocului, ce-aprinsese soarele nădejdei în sufletul robilor. Mulţumit în averile lui, Iosef nu era cu toate astea liniştit în cugetul său. Vedea desfăşurarea faptelor fireşti, lumina stelelor în fundul seninului, noaptea; strălucirea soarelui, ziua şi'ntinderea câmpiilor neţărmurite, bătute de turmele lui şi mânia vântului şi liniştea cerului... Vedea şi frământarea lumii, asuprirea oamenilor, unii de către alţii şi cugeta adesea despre toată nepotrivirea faptelor omeneşti, în cumpănă cu cele vecinice ale Firii nepătrunse, cuprinzătoare şi'ncăpătoare pentru toţi. Date sunt toate astea să le stăpânească omul, ori numai să se bucure de ele, precum pruncul se bucură de sânul plin al mamei, de alintările şi privirile ei mângâetoare...? Şi de ce n'ar trăi oamenii'mpăcaţi 'ntre ei, precum trăesc oile'n turmă şi paserile cerului în stoluri şi erburile'n livadă?...

Intr'o bunăzi Iosef, alegându-şi cămila cea mai frumoasă din cireadă, încalecă şi 'nsoţit de servi şi alţi călători porni spre ţărmurile Iordanului. Vroia să-i întâlnească pe Acela despre care auzise, că ştia să tălmăcească tainele vieţii şi-ale Firii şi-ale cuvântului dumnezeirii. Să-i tălmăcească şi lui îngândurarea şi frământările sufletului, ce-l chinuia nedesluşit.

Şi într'un răvărsat de zi poposi Iosef, cu ai lui, pe ţărmul înverzit al gârlei binecuvântate. Zorile dimineţii scăldau înălţimile malurilor într'o lumină trandafirie şi verdele codrilor de cedrii părea unda unor valuri, svâcnind dintr'un adânc de mare nevăzută. Cămilele caravanelor sorbiră'nsetate din apa limpede ca seninul cerului a Iordanului, iar servii şi călăuzele îşi înviorară trupurile'n răcoreala pătrunzătoare a undelor sglobii.

Iosef, vrăjit de priveliştea ţinutului îmbelşugat în daruri fireşti, rămase 'ngândurat, nedomirit în faţa Soarelui, ce-şi înroşia fruntea 'n adâncul depărtat al zării.

— Nu, cugeta'nţeleptul Arimateean, nu este făcut nimica spre a fi zădărnicit în stăpânirea cuiva. Ci totul este într'u a se bucura oricine deopotrivă de vraja priveliştei, de bogăţia câmpului şi-a munţilor şi de răcoreala apelor şi de văzduhul necuprins. Omul, un biet fir de nisip, în nemărginirea Firei, cum şi-ar îngădui să creadă, el trecătorul de-o clipă, să creadă c'ar putea stăpâni ceeace-i veşnic?

Pe drumul Sionului mergea potop de lume să ducă prinos de ziua Paştilor la templul lui Solomon. Pe-o movilă'n mijlocul unii pajişti strălucia statura tânără, firavă şi 'naltă a unui tânăr, a cărei faţă măslinie era 'ncununată de undele unor plete undelemnii. Nişte ochi mai, ca doi luceferi scânteind în miez de noapte, vrăjia privirile celor ce-l ascultau şi cari mai vârtos îi pricepeau voinţa din strălucirea domoală şi hotărâtă a ochilor, decât din rostirea cuvintelor.

Iosef apropiindu-se sfios de unul din mulţime, îl întrebă în şoaptă.

— Cine-i acela?

— Un *răsvrătitor*, rosti cu mâine cel întrebat. Era un cărturar.

Iosef, dându-se'napoi încurcat, atinse pe-un altul, ale cărui

ea deasemenea recăzând în materialism şi aceasta cu atât mai sigur cu cât profesiunea la oamenii săi de afaceri nu este deja prea forte fără această.

Oamenii cu tendinţe egoiste nu pot să se ridice deasupra decât prin elanul credinţei, al amorului. Cel mai bun exemplu al acestei probităţi ne este procurat de armata salvatoare.

Se ştiu prodigioasele abnegaţii şi de devotament pe care le-au săvârşit şi le săvârşeşte zilnic această organizaţie a caritătii creştine. Mai mult încă, acei care şi-au bătut joc de aceşti soldaţi ai lui Cristos, astăzi îşi ridică respectos chipul lor înaintea acestei organizaţii. Intr-adevăr cooperaţia o vrea dar nu o poate deoarece şi pe drept cuvânt sensul practic, comercial şi administrativ de care cooperaţia are nevoe pentru a ţine în respect concurenţa capitalistă este incomptabil cu această credinţă cuacească mistică profundă care este motorul secret al acestor devotamente. Dar ceeace noi putem şi trebue să facem este să altoim aceasta chiar pe trunchiul secular cum a fccut Charles Gide care făcând aceasta a realizat în persoana sa şi lucrul său *„cea mai înaltă sinteză umană şi socială"*. Un mare număr din militarii cooperaţiei nu vrea să ştie nimic despre această (cooper) altoire, de acest amalgam câteodată ei acceptă doctrina cooperatistă a lui Gide, câteodată ei o refuză înaintea convingerilor lor religioase.

Aceştia au mare nedreptate şi iată de ce:

Toţi aceştia care se înrolează sub scutul cooperaţiei nu pot să înţeleagă forţa abstractă, a ideei de cooperaţie şi nu pot să se entuziasmeze de ea fără credinţa creştină. Deci credinţa are un rol hotărâtor în cooperaţie.

Cooperaţia nu câştigă lumea prin persuasiune ci prin singurul apel la dreptate şi interes.

Ion I. Ghelase,
profesor.

Doctor
TEODOR ION GHEORGHIU
Medic dentist
Consultaţii tratamente
15—18
Str. Regele Carol 30
(Fost Porţei 38)
163 1—0

Faţa noastră cea adevărată

— Cuvinte către tinerime. —

(După un autor străin).

„Şi noi toţi cu faţa descoperită, ca printr'o oglindă, mărirea Domnului privind, în acelaşi chip ne prefacem din mărire în mărire, ca prin Spiritul Domnului".

II Cor. 3. 18.

Dacă într'o fotografie privim chipul din copilărie al unui om azi matur, de regulă ne mirăm cât de mult diferă înfăţişarea lui de atunci de cea de azi; cu toate acestea recunoaştem în acel copil, pe acela, pe care 'l reprezintă acel chip. Pe faţa omului se produc în decursul timpului atâtea schimbări, cu toate acestea fiecare om îşi are trăsăturile lui caracteristice, unice şi tocmai acestea trăsături fac ca fiecare faţă omenească din lume să nu aibă o asemănare ireproşabilă; asemenea aceleia n'a fost nici când şi nu va fi nici odată.

Aceste particularităţi individuale vi le iubesc tatăl vostru şi mama voastră, fiindcă acestea le spun lor, că voi sunteţi ai lor, că aceste deosebiri sunt înrădăcinate în adâncurile vieţii lor şi în ei aceste particularităţi, trăesc şi pe mai departe o viaţă individuală. Când mama voastră cea dulce s'a plecat spre leagănul vostru, aceste însuşiri le a văzut în voi şi le-a binecuvântat; simţind chiar şi în mod involuntar, că aceste particularităţi ascund în ele programul întreg de viaţă al ei şi soarta vieţii ei pământeşti. Când tatăl vostru v'a privit cu duioşie şi rezolut, aceste individualităţi îi spun lui, că sunteţi părţi din viaţa lui, fie aceea ca o acuză, sau ca un premiu, întotdeauna, însă ca o răspundere, obligament, fiindcă totuşi lucrul cel mai mare în lume este propriul lui copil.

D-zeu însă priveşte şi vede în noi o asifel de faţă, faţa noastră cea sufletească, în a cărei particularităţi se recunoaşte pe sine însuşi. In lumea Lui întreagă, în împărăţia fără de sfârşit a Atotputerniciei Lui, aceste constituesc lucrul cel mai preţios. Şi printre trăsăturile de multe ori şterse, spălăcite, ale trudiţei noastre feţe pământeşti D-zeu vede şi iubeşte înfăţişarea noastră cea cerească şi nu are alt gând mai mare, decât ca să le emancipeze, să le facă să lucească acele particularităţi, cari zac în adâncime şi sunt îngropate; să le separe întocmai cum se alege din peatra dură diamantul sculptor, din marmura rece viaţa caldă şi expresivă, din culorile amestecate a pânzei expresiunea vieţii şi a naturei. In faţa lui D-zeu stă faţa noastră cea cerească, întocmai cum stă în faţa artistului viaţa şi precum pentru această idee îi este scumpă artistului marmura şi peatra cea rece, care deaitcum este dură, făr' de viaţă şi plină de noroiu. Tot astfel pentru aceea îi suntem dragi lui D-zeu în fiinţa noastră tristă, dură şi netrebnică, fiindcă sub aceste trăsături diforme şi murdare El vede şi iubeşte o faţă sublimă şi cerească. Pentru aceea îi este scump Lui acest chip, fiindcă în acela este mărirea Lui, fiindcă lumea Lui întreagă şi viaţa noastră întreagă a creat-o şi a întocmit-o de aşa, pentru-ca să se desvoalte pe deplin faţa noastră, înfăţişarea noastră cea adevărată.

Să vă arăt oare o însuşire caracteristică a feţei noastre cereşti? De ce, când aşi putea să vă arăt chipul cel mai perfect al tuturor feţelor cereşti: pe Isus Hristos. Să vă arăt înfăţişarea Aceluia; în care s'a întrupat luând chip omenesc bunătatea, iubirea şi mărirea lui D-zeu; faţa Aceluia, din care radiază spre noi ori-ce putere cerească, sublimitate umilă, bucurie care sufere, bunătate binecuvântată, regalitate veşnică gata de a servi altora, bucurie veşnică născută din suferinţă, viaţă sublimă născută din moartea întunecoasă, cu un cuvânt o fiinţă d-zeiască prefăcută în om. Să vă arăt Faţa aceea, care priveşte spre noi şi ne zice: întru atâta este adevărată faţa voastră sufletească, întru cât trăsăturile ei seamănă cu Mine.

Sau cum s'a zis în cuvintele sfântului Apostol Pavel către Coriptenî: trebue să ne schimbăm în aceeaşi faţă. Şi cum va fi aceasta? Asifel, că faţa noastră descoperită va reoglinda mărirea Lui.

Faţa neacoperită! Mulţi îşi pun pe faţă un voal des, pentru-ca pe faţa lor să nu lucească mărirea lui Isus, îşi pun voalul negru al cerbiciei, fiindcă să fem de puterea arzătoare a acelei lumini. Îşi pun pe faţă vălul roz al leneviei, fiindcă lor le este frig, ei înghiaţă în lumina măririi, îşi pun pe faţă năframa surie a îngâmfării, fiindcă aceasta lumină lor li se pare superfluă; e deajuns pentru ei, dacă o văd aceea, cari îi conduc pe ei de mână peste gropile cele mari ale vieţii.

Staţi deci, iubiţii mei fraţi mai tineri, staţi cu feţele descoperite, în faţa măririi cereşti a lui Isus! Făr' de nici o şovăire să vă supuneţi acestei lumini, precum se supune oglinda soarelui şi în aceea constă întreagă munca ei, că ea primeşte şi reflectează razele soarelui. Aceasta este deci şi rostul şi taina vieţii, ca să primească razele, ce vin de sus şi să le împrăştie mai departe. Dacă deci din iubirea lui D-zeu se furişează o rază venită de sus în inimile voastre, atunci ochii voştri vor fi mai luciori cu o lacrimă, sau cu un zâmbet. Dacă veţi simţi ceva din bunătatea lui D-zeu, în clipa aceea şi voi aţi deveni mai buni şi de pe buzele voastre s'a desprins un cuvânt cald şi bun. Rugându-vă lui D-zeu, în clipele acelea luceşte spre voi toată pacea lumei aceleia superioare, iar în munca voastră toată fidelitatea, însufleţirea şi binecuvântarea acelei lumi cereşti. In fiecare zi să vă îmbogăţiţi cu o rază mai mult! Aceasta este chemarea şi menirea omului, să adune tot cât o rază în inimă şi să emită apoi câte o rază din inima lui.

Trăsăturile feţii voastre acum se desprind din formele, stadiul copilăriei, care îşi la rămas bun de plecare la drum. O, aceste conture, continue ale feţii, mai târziu vor deveni trudite şi diformate de suferinţă; degenerează şi dispar în pericitunea vieţii. O, cu mult, cu mult mai mult dorim şi noi, decât n'am vrea, ca istoria vieţii voastre să fie numai înflorirea şi ofilirea feţii unui băiat, sau a unei fete, când aceasta este viaţa întreagă a multor feciori, sau fete. Inaintea ochilor noştri încep deja a luci feţele voastre interne, dorim deci a vedea în lumina frumseţii şi a bucuriei interne faţa aceasta încununată în libertate cu coroana puterii şi a vieţii şi până când vă binecuvântăm pe voi, dorim să auzim dela voi promisiunea aceasta sărbătorească: Atari, atari vom fi, precum suntem prin Spiritul Sfânt.

Şercaia.

Preot V. C.

Bisericeşti

Dela biserică unită.

Preoţii districtului protopopesc unit al Braşovului au ţinut sinodul de primăvară în Braşov, la 30 Martie 1931. Au fost de faţă fraţii preoţi. M. Hodârnău, Ioan Fulicea, Ioan Crişan, Eugen Ciungan, Tiberiu Ursu, Mircea Tomas, Gheorghe Arvăran, Ioan Botei, Eugen Ariesan, Alexandru Frâncu, Ioan Gherman, Iuliu Păstrav, Ioan Florea.

La ora 8 s'a slujit Sf. Liturghie (având-se dispensă archierească) apoi mărturisirile preoţilor.

Impărate ceresc cântat în sobor deschiderea sinodului prin cuvântul venerabilului protopop *Mihail Hodârnău*, şeful tractului. A urmat conferinţă asupra temei: *„Să se arete cum trebue pregătiţi credincioşii pentru o mărturisire bună"*. Conferenţiarul părintele I. Boteiu s'a trudit ca lucrarea să fie bună.

Critica a fost susţinută de preoţii Eug. Ciungan, Mircea Tomas şi protopopul. A doua temă având ca obiect: *„Să se arete efectele cari urmează pentru indivizi şi societate din mărturisirea binefăcută"*, a fost lucrată de către părintele Tiberi Ursu. Criticii au declarat-o de foarte bine succeasă.

Protopopul a făcut un tablou pentru fie-care parohie în parte pozitive asupra vieţii religioase-morală, apoi administraţie, date statice, viţiile ce bântue în comunele bisericeşti şi roagă preoţii de pastoraţie să îşi facă datorinţa. Ceteşte adresa Metropoliei noastre, care laudă preoţimea acestui protopopiat. S'au fixat ţinerea misiunilor sfinte în parohiile Homorod şi Tohanul-vechiu. Sinodul s'a ridicat într'o atmosferă plină de mângâeri şi dragoste frăţească.

Un frate.

AVIZ

Turing-clubul-Braşov, intenţionează a aranja de Paşti o escursie de 2 zile pe Buceci. In caz că se găsesc amatori am face învierea la Schitul Peştera, plecând Sâmbătă cu personalul de 3.10 p. m. din Braşov. Anunţări la dr. Suciu-Sibianu, Telef. 585, Str. Voevod. Mihai 11.

AVIZ.

Abonaţii cari ne fac reclamaţiuni şi comunicări în scris în chestia ziarului sunt rugaţi a ne indica întotdeauna şi n-rul de pe adresă sub care li se trimite ziarul.

zdrenţe abia-i acoperea goliciunea trupului.

— Tu ce zici, repetă Iosef acestuia?

— Ceia ce-l auzi, este *Mântuitorul*...

Răsvrătitor şi *Mântuitor*... Acum cugetul Arimateeanului părea şi mai nelămurit şi se dete de-oparte'ntristat.

Sus, pe deasupra gloatei, fulgerau cuvinte, ce păreau că purced dintr'un răsunet depărtat al tunetului, ce vesteşte furtuna.

— „Adevăr, adevăr vă zic vouă... In faţa Tatălui nu-i nici slugă, nici stăpân, ci numai Fiul omului şi cine'ntre voi vrea mai mare să fie, să fie sluga voastră..."

„N'am venit să stric legea, ci s'o'mplinesc... Nu'agrămădiţi averi, pe care le vor mânca rugina şi le vor râvni furii... Cine are două haine, să dea una celuia ce n'are... Căci omul trăeşte, nu numai cu pâine, ci şi cu duhul..."

„Şi mai curând va trece cămila prin urechile acului, decât va intra cel bogat intru împărăţia cerurilor..."

Iosef rămase şi mai topit în gânduri. Ar fi vrut, să pătrundă, să-i întâmpine de-aproape pe Mântuitorul acesta, care întradevăr răscolea sufletele, dându-le nădăjduiri de viaţă nouă...

„Invăţătorule", strigă dânsul, ridicându-şi mâinele catre Acela, vrând parcă să-i prindă, să-i îmbrăţişeze...

Imbulzeala gloatei insetată după Cuvântul Dreptăţii, alcătuia, însă, un zid de nepătruns. Iosef rămase desamăgit. Totuşi se hotărî, măcar de-ar merge, luat de puhoiul gloatei, până la porţile Sionului şi cu Mesia trebue să vorbească de-aproape.

Intr'una din nopţile senine, când frigul, nezădărnicit de păcla norilor, se strecoară necruţător din înălţimea văzduhului înstelat, ucenicii învăţătorului, căutându-i un adăpost, aflară cortul alb şi primitor al Arimateeanului. Acesta fu bucurat foarte de prilegiul, ce-i cădea ca un noroc venit de nicăeri.

In bătaea luminii de lună lunguţ'n fundul cortului să-şi curme oboseala, pe chilimurile bogate ale Arimateeanului, acesta şi Isus îşi petrecură, vorbind, toată noaptea. Ce vor fi cuvântat unul şi altul, numai sufletele lor împătimite de aflarea adevărului cel adevărat au ştiut. La ziuă se despărţiră. Isus mergând să cuvinteze înainte glasul Adevărului, gloatei ce ca o revărsare deape, eşite din matca lor, mergea să se'nchine la tablele lui Moisi, păstrate'n chivotul Sionului.

Iosef, luându-şi drumul înapoi, se'ntoarse-acasă.

Inrărit de vorbele Mântuitorului, Iosef nu pregetă să nu-şi mântuiască sufletul, săvârşind ceeace aflase drept învăţământ dela Acela.

Chemându-şi servii şi păstorii turmelor lui şi pe femeile casei lui, le spălă picioarele şi le rosti:

— Iată, de-acum înainte sluga voastră sunt, fiindcă mai marele vostru am fost. Turmele mele sunt şi ale voastre şi casa mea slobodă este şi nimeni silnicit şi fără voinţa lui nu este ţinut, să rămâie între noi...

Şi-şi orândui Arimateeanul casa, potrivit învăţământului de frăţietate, ce l asculta dela cuvântul Mesiei, aşa precum strămoşii oamenilor trăiră, potrivit legii, ce urma să fie'mplinită...

In cetatea Sionului fariseii şi cărturarii nu putură'ndura Cuvântul Adevărului, ci pus-au la calea pietrea Mesiei. Şi l-au proprit şi l-au judecat şi osânditu-l-au la moarte pe cruce, precum erau osânditi ucigaşii şi tâlharii.

Pe drumul Golgotei silit fu să-şi poarte Mesia singur lemnul osândei. Trupul lui istovit de cazne şi schingiuiri, căzu supt povara crucei. Şi se'ndură atunci bătrânul Simion să-i poarte dânsul lemnul, iar Mântuitorul, sângerând supt pliciul bicelor sutaşilor, anevoe-şi mai putea târî însă-şi trupul lui.

Şi l-au ţintuit pe cruce, pe El, carele propăvăduise blândeţea, pacea şi buna'nvoire între oameni. Şi l-au aşezat între doi tâlhari, dându-i oţet să-şi răcorească buzele fripte de frigurile suferinţei şi'nfigându-i suliţa'n coastă.

Şi nu era nimeni împrejur, care să-i ajute Mamei celei îndurerate, care'mpreună cu Maria şi Maria — ce-l pricepuse prin iubire, pe Mântuitorul, nu era nimeni să le ajute întru a-l scobori de pe cruce, să-l înmormânteze.

Părăsit de însăşi ucenicii lui, cari se temeau să-şi urmeze învăţătorul, până'n pânzele albe, rămăsese Mesia singur, în prada vânturilor, a arşiţei şi-a păsărilor, stingher pe crucea lui, în vârful Golgotei.

Atunci se ivi Iosef din Arimateea, care'nfrângând teama de stăpânire, cuteză să-şi asculte chemarea cugetului. Cu grijă şi cu milă de frate, smulgându-i cuele din mâini şi dela picioare, îi scobori pe Invăţătorul lui, de pe cruce, în braţele celor trei femei, ce-i jelise necurmat la rădăcina lemnului de osândă. Şi'nvăluindu-l în giulgiul alb, ca neaua, ca însăşi curăţenia sufletului său, Arimateeanul i se'nchină până întru sfârşit Celuia ce trâmbiţase între oameni Cuvântul Adevărului.

PENTRU COPII
Un Costum „Leicester" la
Depozitul fabricei:
Strada Porţii 61
323 4—0

Ce se ştie astăzi despre microbul tuberculozei

de dr. C. N. Iliescu.

Invăţatul neamţ Koch, în 1882, a descoperit în sputa bolnavilor de piept — cercetând-o cu răbdarea caracteristică rasei lui, — un viermuş, adică un microb în formă de bastonaş. Cum acest bastonaş era găsit la toţi cei cari sufereau de oftică şi cum aceste bastonaşe când erau înghiţite de cineva, produceau întotdeauna tuberculoza, savantul german şi-a zis că aceasta trebue să fie microbul — adică sămânţa — officei şi a anunţat descoperirea lui lumei întregi. A fost o mare sărbătoare a ştiinţei căci s'a făcut, prin această descoperire, un pas destul de mare în studiul tuberculozei.

Cum acest viermuş avea forma de bastonaş, i s'a dat numele de *bacil*, iar pentru-că a fost descoperit de Kock i s'a zis *bacilul Koch*.

De atunci înainte ori de câte ori se vorbea de tuberculoză trebuia să se caute şi acest bacil şi trebuia să fie găsit dacă într'adevăr era o tuberculoză.

Invăţaţii de mai târziu făcând mereu alte şi nouă cercetări în studiul acestei cumplite boli, — care după cum am arătat într'un articol trecut, astăzi a ajuns să răpună anual cinci milioane de vieţi, — au constatat că aceşti bacili se găsesc în număr foarte mare în sputa bolnavilor de piept, în scaunele lor, când boala a trecut şi la intestine şi chiar în urină atunci când boala a atăcat rinichii.

Sămânţa boalei nu se găsea în sânge decât atunci când bolnavul era într'un grad înaintat al boalei, sau avea o formă de tuberculoză presărată în tot corpul — o îmbolnăvire a sângelui.

Nu s'a găsit nici odată acest bacil la copii născuţi dintr'o mamă, or cât de bolnavă ar fi fost ea de oftică — exceptând cazul când mama prezenta o îmbolnăvire şi a sângelui, sau a placentei, adică a foiţei prin care copilul este legat de mamă până la naştere, pentru ca să se poată hrăni.

Deci se credea că dacă nu ferim de sputa celor suferinzi de piept, de fecalele celor ce sufer de tuberculoză la maţe — tuberculoză ce vine deseori către sfârşitul tuberculozei pulmonare, din cauză că unii bolnavi au prostul obicei de a înghiţi sputa în loc să o arunce, — sau dacă ne ferim de urina celor ce sufer de tuberculoză la rinichi, suntem feriţi de boală şi deci viaţa nu ne mai este în pericol.

Tot aşa se credea — şi acesta constituia chiar un mijloc de prevenire a boalei, un mijloc de profilaxie cum îi zicem noi, faţă de copii născuţi din părinţi officoşi. Se credea că ei nu se nasc cu sămânţa boalei în corpul lor şi că dacă îi luăm imediat ce sunt născuţi şi-i îndepărtăm de părinţii lor bolnavi, hrănindu-i cât se poate de bine, acei copii se desvoltă falnici şi voioşi scăpând din ghiara boalei crude, care le-a omorât părinţii.

Aşa s'a părut că stau lucrurile şi acesta era adevărul de ştiinţă până mai deunăzi.

Ce s'a întâmplat însă?

Doi învăţaţi francezi — *Vaudremére şi Valtis* — au descoperit însă în anul 1926 lucruri nouă, de o importanţă covârşitoare pentru binele omenirei.

Ei au luat un organ, dela un animal, oarecare, bolnav de tuberculoză (plămâni, ficat sau rinichi de ex.), l-au tocat mărunt şi l-au pisat bine şi apoi l-au stors. Mustul ce-a eşit din această stoarcere l-a trecut printr'un filtru — o strecurătoare foarte deasă — aşa de fin încât să lase să treacă numai mustul rezultat din stoarcere *dar nu şi bacilii boalei*. Luând apoi din acest lichid strecurat şi injectând o mică cantitate sub pielea unui purceluş de India sănătos, — unui cobai cum îl numim noi — au observat, aşteptând câtva timp, că acest purceluş s'a îmbolnăvit de tuberculoză exact aşa ca şi cum i s'ar fi injectat bacili sub piele

Mai mult decât atât: Cercetând au găsit în corpul acelui purceluş, bacili de ai officei având celeaşi înfăţişări caracteristice ca ale or cărui alt bacil al tuberculozei.

Miraţi peste măsură de acest fapt, au continuat cu mai mare stăruinţă studiul lor şi la urmă au ajuns la următoarea concluzie care a rămas încă să fie confirmată de cercetările şi ale altor învăţaţi:

Viermuşul care produce oftica are două feluri de forme pentru a putea trăi şi a se înmulţi aşa de tare: Una în care se prezintă atunci când găseşte condiţiile cele mai bune de trai, atunci când trăeşte fără nici o grijă căci nu-l supără nimeni şi această formă ar fi o spirală mică, mică de tot care trece şi prin filtru (spirală este forma încolăcită pe care o ia o bucăţică de sârmă pe care o învârtim în jurul unui creion de ex.) şi cărei forme până va fi precizată complet i s'a zis *virus filtrant* şi o altă formă, aceea pe care a observat-o şi Koch, în formă de bastonaş şi mai mare, acoperit de o pătură de ceară. Aceasta a doua este forma de rezistentă forma pe care o ia viermuşul officei pentru a rezista la or ce atac s'ar de contra lui şi prin mijlocirea cărei sămânţa officei trăeşte aşa de mult şi face atâtea victime omeneşti.

Bine! Dar mă veţi întreba.

Ce importanţă are pentru noi — publicul — faptul că s'a descoperit acest lucru şi că deci microbul officei are două forme?

Are foarte mare importanţă şi iată de ce:

Ştiind acest lucru vom şti mai bine să ne apărăm de tuberculoză. Până acuma se crede că oftica se transmite numai prin bacili şi ca atare că dacă ne vom feri de a-i lăsa să între în corpul nostru ne vom feri de boală.

Astăzi — după această nouă descoperire — ştim că nu mai sunt deajuns măsurile pe care le luam în trecut.

Un copil născut din părinţi tuberculoşi nu are bacili în trupşorul lui dar are cealaltă formă a tuberculozei — virusul filtrant — de unde marea grijă ce trebue s'o avem ca chiar după separarea de părinţi să-i dăm cea mai mare îngrijire — hrănindu-l şi curăţindu-l bine —, ţinându-l totodată într'un aer curat pentru a învinge rezistenţa mică a formei de boală cu care s'a născut.

Pe lângă aceasta, mai ştim că, un tuberculos este contagios nu numai prin spută — dacă suferă de fapt —, prin scaune dacă suferă de intestine, sau prin urină dacă suferă de rinichi, ci prin tot ce excretă el — prin tot ce dă el afară: spută, scaune, urină, sudoare etc.

Vedeţi dar ce intense şi mari măsuri trebuesc luate, atunci când avem în jurul nostru un bolnav de tuberculoza, — indiferent unde este localizată boala — pentru a împiedica răspândirea ei şi la cei din jurul lui.

Vedeţi deci că pentru a ne feri de un duşman — invizibil dar de temut prin înverşunarea cu care ne atacă în continu, este nevoe cel puţin din când în când, de a ne pleca urechea la cei cari vor să ne vorbească spre a ne şopti lucruri nouă şi folositoare. sau să ne aruncăm ochii asupra a celiace se scrie de oamenii de ştiinţă, pentrucă numai astfel vom ajunge să pătrundem în multe din secretele vieţei noastre pământeşti.

Dare de seamă

asupra şedinţei festive a Societăţii de lectură „Ion Popazu" a elevilor liceului „A. Şaguna" ţinută în ziua de 29 Martie 1931 în aula liceului.

Prin ambianţa colegială şi prin aportul pe care fiecare l-am adus, proporţional cu puterile noastre, am reuşit să perpetuăm, să ducem mai departe şi anul acesta firul tradiţiei — frumoasei tradiţii cu care e înzestrat acest liceu — menţinând la înălţimea şi prestigiul pe care trecutul ni-l solicită nouă celor de azi şi celor de mâine, societatea de lectură a elevilor cursului superior al acestui liceu.

Bucurându-ne în tot cursul anului de o activitate bogată şi strălucită şi de o disciplină clasică în sânul societăţii, ne-am putut prezenta în ziua de 29 Martie a. c. într'o şedinţă festivă a societăţii în faţa unui public numeros şi select, cu un program bogat şi variat în vederea căruia ne-am dat toate silinţele şi în care ne-am pus o parte din elanul nostru tineresc spre a corespunde nivelului exigenţelor auditorilor noştri, pe cari am dorit să i smulgem pentru câteva clipe din sbuciumul şi meschinăriile vieţii banale.

Intr'o atmosferă de sărbătorească puritate sufletească şi într'un mediu în care plutiau efluri de iriism şi zâmbete de satisfacţie, sub privirile îmbietoare ale cititorilor din aula liceului, programul a fost deschis printr'un convenţional „Trăiască regele", executat de corul în acompaniamentul orchestrei elevilor liceului, dirijat de d-l prof. Nicolae Oancea.

Simpaticul coleg Vasilică Baboie a executat un bine studiat solo de vioară — acompaniat la plan de Tuşa — pentru care a fost bogat răsplătit cu vii aplauze din sală.

In punctul III colegul Al. Gr. Predescu şi-a citit dizertaţia: „In lumea eroilor lui Caragiale". Reuşind să atragă atenţia şi interesul publicului prin lucrarea sa de analiză a comediilor şi tipurilor create de Caragiale, Predescu ne-a evocat, în cele câteva minute pe cari timpul i le-a permis, adevărata „lume" caragialeneasca. Meritul de a-şi fi captivat auditorii îi revine lui Predescu şi prin stilul său fluent, atrăgător şi plăcut care a încordat atenţia şi a stimulat atenţia celor ce-l ascultau.

Asociindu-ne aplauzelor bogate cu care a fost răsplătit pentru zelul pe care l-a depus într'o inteligentă şi perspicace introspecţiune a „lumii lui Caragiale", îi transmitem pe această cale lui Predescu sincere felicitări şi vii mulţumiri atât pentru lucrarea de faţă cât şi pentru întreaga activitate pe care a depus-o în sânul societăţii de lectură.

Talentat ca întotdeauna, de astă dată însă impecabil, a fost colegul G. Ionescu, care a declamat frumoasa şi puternica poezie „La icoană" a lui Vlahuţă. Intrezărim şi-i urăm lui Ionescu tot succesul de care se poate bucura un artist în viaţă. Aplauzele pe cari le-a cules — acum ca şi întotdeauna — par a ne confirma şi întări dorinţa.

Colegul Bercovitz din clasa VI-a a avut deasemenea un mare succes cu solo-ul de vioară — acompaniament de plan Tuşa. Il elogiem şi-i mulţumim totdeodată.

O irezistibilă putere de a înflăcăra inimile şi a aprinde sufletele adolescente dornice de viaţă, a avut-o minunata şi frumoasa „polca: Cer frumos", în compoziţia şi dirigenţa d-lui prof. N. Oncea, executată de corul şi orchestra elevilor. Executorii şi-au dat drumul întregului lor elan vocal iar auditorii adânc impresionaţi de frumuseţea şi optimismul pe care le inspiră această bucată, au cerut printr'un bis unanim o a doua executare.

Alterat, în felul lui, a fost terţetul de voci „Melancolie", al colegilor M. Cătănoiu, V. Hozan şi N. Bărbulescu. Reuşit în ansamblu terţetul a suferit numai prin partea iniţială unde emoţiunea d-letanţilor nu putuse fi încă trosită. S'a relevat însă basul prin stăpânirea de sine şi tenorul prim prin timbrul soprtier al vocii. Toţi merită însă elogii şi ne alăturăm ovaţiunilor pe cari le-au primit.

Orchestra elevilor liceului, condusă şi dirijată de colegul N. Bărbulescu, a executat trei frumoase piese, după care a urmat măreţul marş „Iuni ostaşi" de d-l prof. N Oncea cu cor şi orchestră.

Terminând nu putem încheia fără a mulţumi celor ce ne-au dat concursul în această serbare. Il mulţumim d-lui Theimer care a avut bunăvoinţa să se integreze în orchestra noastră, conducând basul şi colegului Laţicu dela Şcoala Comercială Superioară, care a condus violoncelul. Rămânem totdeauna datori activităţii şi bunăvoinţei d-lui prof. N. Oncea, care ne-a ajutat şi ne-a îndrumat întotdeauna şi şi-a dat aportul de câte ori i l-am solicitat, precum şi colegului Bărbulescu, pentru prestanţa depusă în conducerea orchestrei.

Mulţumim de asemenea publicului care a fost atât de amabil în a înţelege şi a răspunde ecoului nostru; mulţumim colegelor şi colegilor dela celelalte şcoli cari nu ne-au ignorat, răspunzând în număr considerabil invitării noastre; mulţumim în fine dascălilor cari ne-au onorat cu prezenţa lor.

Serbarea s'a sfârşit la ora 6 într'o atmosferă de supremă mulţumire şi simpatie a auditorilor din rândurile cărora am cules bogate felicitări şi elogii.

Iar, noi cei cari am fost în fruntea acestei serbări, credem că am reuşit să adăogăm o nestimată şiragului de mărgăritare pe care tradiţia acestui liceu îl alătură gloriei trecutului şi dorim celor ce-o să vină succesul şi simpatia din care ne-am împărtăşit şi noi.

Pericle — cls. VII.

Din cercurile comercianţilor români.

Adunarea generală

a „Societăţii comercianţilor români din Braşov".

Ni se scrie:

Această adunare s'a ţinut la 5 Aprilie a. c. prezidată de d-l preşedinte Nicolae Duşoiu şi conform ordinei de zi primul obiect a fost: Raportul comitetului societăţii despre gestiunea anului expirat 1930.

Preşedintele invitând pe d-l secretar să citească acest raport, el se primeşte de către Adunarea generală în bloc. Din acest raport reese, că averea societăţii este astăzi de Lei 135577; mai departe reiese că unii membrii ai societăţii inspiraţi de sentimentul de jertfă precum şi îndemnaţi de dragostea ce o au faţă de societate şi anume d-nii: Bologa Emil, Bediţeanu Vasile, Berbecar Dumitru, Dr. Brediceanu Tiberiu, Căpăţină Dumitru, Coleşa Valer, Dr. Moşoiu Ioan, Muntean Ioan, Orghidan Constantin, Pană Ioan şi Peteu Ioan s'au înscris membrii fondatori cu taxa de câte 2000 Lei pentru totdeauna, iar d-nii: Ardelea Radu, Badea Arsenie, Băditoiu Ioan, Duşoiu Ioan, Iuga D. Gheorghe, Leucă Ioan, Muscal Vasilie, Bediţeanu Ioan şi Savu Ilie s'au înscris membrii pe viaţă cu taxa de câte Lei 1000.

Pentru gestul nobil, lăudabil şi demn de imitat al d-nilor mai sus numiţi, Adunarea generală îşi exprimă adânc simţitele sale mulţumiri.

Societatea are numai 52 membrii, un număr destul de mic prin urmare să nu întârzie cei chemaţi a se înscrie cel puţin de membrii ordinari cu taxa de 100 Lei anual.

Iar ce priveşte ucenicii români aplicaţi la comerţ 6 inşi au obţinut dela societate ajutoare băneşti pentru anul şcolar 1930/1931, iar şcoala comercială de stat o frecventează 15 ucenici români.

Mai departe adunarea convingându-se, că socotelile societăţii sunt în regulă, le primeşte şi în consecinţă acordă atât comitetului cât şi casierului descărcarea pentru anul de gestiune 1930

Bugetul pro anul 1931 alcătuit de comitet şi motivat se primeşte. El arată un excedent de Lei 121 000.

După aceste fiindcă a expirat mandatul de trei ani al comitetului, preşedintele în numele său şi al comitetului îl depune şi apoi se retrage; iar adunarea, după o consfătuire prealabilă, alege unanim în comitet pe durată 1931 933 pe următorii d-ni:

Preşedinte Nicolae Duşoiu, vice preşedinte Emil Bologa, secretar şi totodată jurisconsult Petre Pop, controlor Ilie Savu, iar membrii în comitet pe d-nii: Ioan Ciou, Dumitru Căpăţină, Vasile Bediţeanu, Dumitru Berbecar, Gheorghe Ciurcu şi Radu Ardelea totodată şi casier-contab.

După aceasta noul ales preşedinte mulţumeşte adunărei pentru încrederea pusă în noi aleşii membrii şi promite, că vor munci în jurul Societăţii din toate puterile lor spre a atinge scopul indicat în statute.

Cu aceste ordinea de zi fiind exhaurietă preşedintele mulţumind membrilor prezenţi pentru zelul dovedit faţă de societate ridică şedinţa, care a decurs într'o atmosferă armonioasă şi plăcută.

P. S. „Societatea comercianţilor romani din Braşov" merită toată atenţiunea din partea publicului român, căci ea e chemată să îndemne poporul român, ca să îmbrăţişeze branşa comercială spre a se crea o sucrescenţă de comercianţi români în piaţa Braşovului. Mai departe ea îngrijeşte de procurarea mijloacelor necesare pentru învăţăceii români. Nu mai puţin îngrijeşte de ajutorarea membrilor şi acelor ce se ţin de ei în caz de boală sau altă neputinţă, la care au ajuns fără vina lor.

Având deci aceste în vedere e timpul suprem să îmbrăţoşăm societatea aceasta aşa precum ne impune datorinţa morală.

Asistent.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Viața de compătimit a francezilor din Rusia.

Se vor întreba unii dintre cetitorii: mai sunt francezi în Rusia? Dacă ne vom duce la Cetatea Albă la limanul Nistrului vom vedea în vecinătatea ei frumoasa comună germano-franceză Şaba, peste Nistru, în Ucraina, mărgăritarul mării negre, oraşul Odessa, clădit după planul unui inginer francez, unde acum o sută de ani era guvernor mareşalul Chouan, a cărui origine franceză nu se poate contesta. In urma revoluţiei franceze şi a anexiunii Savoiei la Franţa republicană, partizanii regalităţii şi adoratorii religiei creştine s'au surghiuniţ, unii plecând la Berlin, iar cei mai mulţi la Petersburg, în Rusia.

Rusia de-acum 140 de ani a fost încă multă vreme o ocrotitoare a creştinătăţii şi enorm de bogată

Ilustrul scriitor savoyard, de origine franceză, Xavier de Maistre, scrise deliciosa carte: „Călătorie în jurul odăiei mele" pe când era în Italia. Din viaţa lui ca şi din ce a scris se vede o inspiraţie Dumnezeească, un talent care lese din comun. Mai bine vrea să trăiască în surghiun, decât să-şi vadă umilită credinţa lui în Dumnezeu, în mica lui patrie. Pleacă în Rusia şi ajunge cu timpul general, după ce a vizitat ca militar romanticii munţi ai Caucazului.

Dimpreună cu partizanii aristocraţiei franceze s'a dus şi o parte din poporul francez, care a avut norocul să scape din iadul necredincioşilor, aşa că nu avem să ne mirăm, dacă astăzi găsim două biserici franţuzeşti, una biserica Saint-Louis din Moscova şi alta biserica Notre-Dame din Petrograd. In prima, comuniştii ar voi să facă un club pentru centrala telefonică, iar de a doua se leagă cu pretenţiunea de a fi reparată în aşa fel, ca să cosie pe credincioşi atâţia bani, până când, la urmă ne mai putând suporta cheltuielile, să o poată închide, apoi confisca.

In Rusia de astăzi există anumite impozite asupra terenurilor pe cari sunt clădite bisericile, şi chiar şi asupra sanctuarului. Aceste impozite se augumentează an de an. Generozitatea credincioşilor francezi cu anul acesta a ajuns în ultimul grad. Punga li s'a slelt, aşa că posibilitatea de a se ruga lui Dumnezeu în public prin forţa împrejurărilor le va fi răpită.

Există în constituţia sovietică un articol anume al 4-lea, care asigură libertatea constiinţei. De fapt e numai un şiretlic spre a păcăli streinătatea, deci universul.

•

Nu pot să continuu din lipsă de spaţiu afirmaţiile lui Georges Goyau dela Academia franceză.

Dau însă loc celor ce scrie tot în „Figaro" d-l Pierre Soulaine cu privire la soartea celor 700 000 de câini pe cari căţii Rusiei vreau să-i masacreze, ca prin un nou dumping să invadeze cu spionii lor ţarile Europei spre a vinde pielea credinciosului animal, pe care ni l a descris atât de induioşător poetul nostru Grigorie Alexandrescu, în „Cânele soldatului".

Comuniştii au avut neobrăznicia de a face investigaţii în America, cu privire la preţul pielor. Vreau ca bieţii ţărani ruşi să fie lipsiţi şi de singurile animale cu cari se mai consolează. Sovietele aflând că aceşti câini grijesc de copii abandonaţi, văd şi în ei prietenii reacţiunii. Să nu ne mirăm, dacă în felul acesta şi cu astfel de mijloace, oameni, cari de teama pedepsei, vreau să-şi menţină stăpânirea prin terroare, creerul celor cari, ar fi voit să rămână oameni de omenie, ca şi ai celor, cari sufer loviturile neavând cui se plânge, creerul lor va deveni furbure şi viaţa lor un complect chin.

Să ne rugăm de Paşti pentru ei, cari ar fi avut drept la o viaţă mai bună, şi să avem încredere în atotputernicia lui Dumnezeu, care în scurtă vreme va aduce şi în Rusia: mult aşteptata *înviere!*

C. B.

Propaganda culturală la sate.

Cercul studenţesc „Ţara Bârsei" secţia Bucureşti va reprezenta pe scena teatrului comunal Zârneşti a 2-a zi de Paşti, piesa „Comedia zorilor" cu care studenţimea a repurtat la Braşov un strălucit succes moral (mai puţin material, fiindcă noi Românii nu prea înţelegem să sprijinim propaganda culturală).

Cu elanul şi dragostea de muncă, caracteristice tinereţii, studenţimea, prin mişcarea propagandistă, tinde ca şi ţărănimea noastră, stâlpul neclintit, să fie cât mai cultă, viguroasă şi pregătită intelectualiceşte, dacă nu mai presus, cel puţin egal cu semenii minoritari.

Nu ne îndoim că aceste nevoi le simţim şi le înţelegem cu toţii. Dar pentru îndeplinirea lor mai e necesar şi sprijinul, pe care îl cerem din partea Românilor.

Abonamente la ziar se pot face pe timp mai îndelungat sau lunar

BCU Cluj / Central University Library Cluj

INVIEREA

Sărbătorim cu toţi a Ta 'nviere
Mântuitorule slăvit şi sfânt. —
E bucurie 'n cer şi pe pământ
Şi pretutindini numai mângăere.

In sufletele noastre milostive
Străluce vecinic, candela credinţii.
Sub vraja ei, tot focul suferinţii
Se stinge 'n marea zilelor festive.

Prin clopote, cu dangăte duioase
Biserica îşi cheamă credincioşii, —
Merg să se roage tinerii şi moşii

Şi mamele şi fetele sfioase
Cu resemnarea 'n care se cunoaşte
Că pe pământ şi 'n cer: E sfântul Paşte.

Braşov, 10 Aprilie 1931.

Ioan Pirnea-Deladolj.

Adunarea generală a societăţii „Salvarea Braşov".

Convocare

Conform art. 7 din Statute domnii membri ai Societăţii „Salvarea Braşov" sunt convocaţi în Adunare generală ordinară pentru ziua de 21 Aprilie 1931 ora 5 seara în sala Sfatului orăşenesc (Piaţa Libertăţii No. 1)

Domnii membri cari nu vor lua parte la Adunarea Generală, vor putea fi reprezentaţi prin alţi membri pe baza de delegaţiuni scrise, care trebuesc prezentate biroului Adunărei Generale.

Dacă în ziua hotărâtă nu se va întruni numărul de membri cerut de Statute şedinţa se amână pentru ziua de 28 Aprilie a. c., la aceeaşi oră şi în acelaşi loc, fără altă convocare.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă pe anul 1930. 2. Aprobarea bilanţului pe anul 1930. 3. Raportul Cenzorilor asupra gestiunei anului 1930. 4. Descărcarea Comitetului pentru gestiunea anului 1930. 5. Prezentarea proectului de buget pe anul 1931. 6. Alegerea unui nou cenzor şi a unui nou cassier. 7. Eventuale propuneri.

Preşedinte: *Dr. Bordea.* Secretar: *Dr. Prişcu.*

Vinuri naturale vechi
la pivniţile
„BACHUS"
Str. Neagră No. 14
dela Lei 16—24
ŢUICA
naturală de prune
Lei 40
Apă minerală Lei 7.
Poftiţi să vă convingeţi.
Nicolae Bărbuceanu.

FONDAT 1823.

Barcelona 1929
Distincţiunea cea mai înaltă
Diplomă de onoare.

Fabricile de postav şi ţesături de modă din Braşov

Wilhelm Scherg & Cie. S. A.

recomandă pentru sezonul de primăvară şi vară la preţuri moderate produsele lor apreciate de:

stofe de modă

pentru domni şi dame cari în privinţa execuţiei lor excelentă, de prima clasă, nu rămân în nici un fel în urma celor mai bune produse streine.

Se găsesc permanent în depozit cantităţi mai mari de resturi de stofe cu preţuri deosebit de favorabile.

247 1—2

Pagina Economică.

Pentru crescătorii de paseri.

— Rase bune de găini. —

Rase bune de găini avem mai multe şi în ţara noastră. *Rhode-Island* sunt nişte găini roşii cu penele strălucitoare. Sunt foarte ouătoare şi ouă pe an cam 160—180 ouă, cari sunt de-o culoare galbenă-roşcată. Puicele ajungând vârsta de 6—7 luni încep să ouă.

Găinile din rasa *Orpington galbene* sunt foarte bune pentru carne. Găina cântăreşte 2—3 klgr., iar cocoşul 4—5 klgr. Ouă mai puţine ouă la an decât rasa Rhode Island sau Leghorn. Acest soiu de găini se cultivă mai mult pentru carnea lor foarte fragedă şi gustoasă.

Leghorn albe şi cu picioarele galbene sunt mici la corp, cântăresc abia 1.5—2 kgr., dar în schimb sunt foarte ouătoare şi sunt o podoabă a curţilor noastre. Aceste găini clocesc foarte rar.

Minorca negre cu creastă roşie şi mare şi cu urechile albe sunt un soiu de găini, cari au ouă mari, albe, iar carnea acestor găini este foarte gustoasă. Aceste găini deasemenea nu clocesc nici-când.

Găinile *Wyandotte* (ceteşte Viendot) ouă cam 180 ouă pe an şi au o greutate de 4 klgr. cocoşul şi 3—3½ găina. Sunt de diferite culori: albe, negre şi galbene porumbace. Ouă bună din această rasă de găini se găsesc de vânzare cu 15—20 lei bucata la d-l Gh. M. Corbescu, Pucioasa, jud. Dâmboviţa precum şi la „Sindicatul pentru creşterea păsărilor“ din Braşov.

Mai sunt găini bune de rasă curată găinile Plymouth, Brahma şi Mille-fleurs.

Raţe bune şi de un soiu ales sunt raţele de Peking, cari la nouă săptămâni au o greutate vii de 2 kgr. şi jum., apoi raţele de Aylesbury, Barbarie, Orpington, Campbell, Cayuga şi Alergătoare Indiene.

Gâşte de soiu sunt cele de Emdem, Guinea şi Poitou.

Cea mai mare crescătorie de *curci* din ţeră este a d-nului I. Cămărăşescu din comuna Dâlga, jud. Ialomiţa, care produce anual cam 2500 bucăţi de curci argintii. Dela această crescătorie se pot comanda şi ouă.

Dăm acum şi câteva adrese unde se pot comanda ouă: 1) Dela Şcoala normală de învăţători din Cristur, jud. Odorheiu se pot comanda găini Orpington, Leghorn' Rhode-Island şi raţe de rasă. Preţul unui ou 10 lei, iar pentru porto şi ambalaj se va alătura 50—60 lei. 2) G. M. Corbescu, Pucioasa, jud. Dâmboviţa: găini Leghorn albe, Wyandotte albe şi raţe Peking. 3) Şcoala inf. de agr. Mediaş: găini Plymouth Rocke şi Orpington galbene. 4) D-l administrator al abatorului comunal din Sighişoara: găini Brahma hezminate (un cocoş importat l-a costat 5000 lei) şi Orpington galbene. 5) Camera agricolă Târgu-Murăş: găini Orpington albe, Plymouth şi Brahma. 6) Dr. P. Gheorghiade dir. abatorului Galaţi: găini Wyandotte, Leghorn, Rhode-Island, Orpington galbene şi raţe de Peking şi Alergătoare indiene. Un ou 20 lei plus 60 lei pentru ambalaj şi porto. 7) „Progresul Agricol“ Turda: găini Leghorn. 8) Gheza Szilagyi medic veterinar primar, Făget, jud. Severin: găini şi ouă Plymouth şi Rhode-Island. 9) Dr. Alex. Pogeni dir. Sanatoriului medico-chirurghical Târgu-Jiu: găini Leghorn albe şi Wyandotte. 10) Ferma Şercaia de sub conducerea d-lui administrator A. Chirilă cultivă găini din rasele Rhode-Island şi Orpington galbene şi are de vânzare 5 cocoşi Rhode-Island. 11) „Gemma“ crescătorie de păsări, proprietatea d-lui colonel Emil Foltzer din Chişinău, Basarabia, pui şi ouă de găini Rhode-Island roşii, Leghorn americane, Plymouth Roche şi raţe alergătoare albe, Campbel şi Vilhelmina. 12) Ouă de gâşte de Emden şi Guinea se pot procura dela „Asociaţia Crescătorilor de paseri“ din Cernăuţi.

Celor cari voesc să se ocupe şi mai intensiv cu creşterea păsărilor le recomand clocitoarele „Buckeye“ şi pot cere cataloage şi referinţe dela reprezentantul firmei „Buckeye“ strada Vasile Boerescu 15 Bucureşti, sau Clocitoarele Nickerl-Motor, asupra cărora se pot cere prospecte şi referinţe dela: Nickerl et comp. Inzersdorf b. Wien, Austria.

In toate ţările se aranjază în fie-care an expoziţii avicole, în cari se expun soiuri alese de păsări de casă şi se încheie transacţii cu cultivatorii lor. In anul trecut între 22—30 Iulie s-a ţinut la Londra al 4-lea congres mondial de avicultură, dupăce primul congres de acest fel s-a ţinut în Olanda în 1921, al doilea în Spania în 1924 şi al treilea în Canada în 1927. In zilele de 20—28 Sept. 1930 a avut loc în Cernăuţi o expoziţie de paseri în grădina „Paradisul Copiilor“, fiind organizată de „Asociaţia Crescătorilor de paseri“. Sindicatul „Cântătorul“ din Oradea-Mare, de sub conducerea d-lor medici veterinari Dr. Haşaş şi Dr. Popovici, care sindicat are de asemenea de vânzare tot felul de ouă de găini şi raţe de rasă; a aranjat o frumoasă expoziţie în Oradea în luna Octomvrie a. tr. In ziua de 20 Dec. 1930 s-a deschis la Bucureşti, fiind prezent şi M. Sa Regele, conferinţa grâului. In vorbirea ce a ţinut-o d-nul Virgil Madgearu, ministru al agriculturii, a amintit şi despre creşterea păsărilor, căreia i se va da o atenţie deosebită în viitor. A adus ca pildă Belgia, care înainte de răsboiu importa în fiecare an 200 milioane de ouă, iar dupăce a îmbunătăţit rasele de găini, după 10 ani dela răsboiu producţia de ouă din Belgia este aşa de mare, încât satisfăcând toate trebuinţele pieţii interne, exportează anual peste 200 milioane de ouă. Dacă se vor îmbunătăţi rasele de găini, vor intra în ţera noastră cu două-trei miliarde lei mai mult din vânzarea ouălor în streinătate.

Intre 29—30 Nov. 1930 asociaţia de paseri „Carierul“ din jud. şi oraşul Arad a aranjat o expoziţie internaţională în Arad, iar în 18 Martie a. c. Directoratul min. Timişoara a aranjat deasemenea o expoziţie de animale de reproducţie, în aceasta expoziţie a fost şi un pavilion cu păsări şi epuri de casă.

Să eşim deci din mentalitatea trecutului şi să ne îndreptăm în viitor privirile spre avicultură, un ram al economiei, atât de mult negliiat în ţara noastră. Creşteţi dar găini, raţe, gâşte şi curci de rasă, cari vă vor aduce anual venite cu mult mai mari, decât cerealele. Folosiţi o parte din produsele câmpului pentru hrănirea acestor pasări şi veţi avea câştiguri băneşti, nebănuite până acum. Avem în ţeră atâtea însoţiri avicole şi se vor mai înfiinţa şi altele. Se vor înfiinţa apoi cooperative pentru desfacerea şi valorizarea acestor produse, iar aceste cooperative fiind bine organizate, veţi avea unde să vă valorizaţi aceste păsări şi ouăle lor. Să urmăm deci pildele ce ni le dau ţările din vecini şi fiţi încredinţaţi, că luând o desvoltare mai mare avicultura şi în ţara noastră, truda şi osteneala va fi zădarnică, ci va fi răsplătită din belşug.

Valer Crişan,
preot.

Lucerna, regina tuturor plantelor furajiere

Lucerna merită denumirea de regina plantelor furagiere. In nutriţia animalelor, dintre diferitele substanţe, albumina joacă un rol foarte important. In general animalele sunt hrănite cu prea puţină albumină, cu toate că carnea constă mare parte din albumină. Albumina se poate forma tot numai din albumină; este necesar deci să ne dea animalelor hrană care conţine albumină în cantitate suficientă. Albumină în măsură mai mare se află în diferite turte oleioase, ca cele de in, rapiţă, floarea soarelui. Acestea costă *bani* şi încă *bani mulţi*.

Noi putem însă să-ne procuram albumina singuri prin introducerea culturii *lucernei*, care dintre plantele furagiere conţine mai multă albumina. In urma acestui fapt lucerna are o importanţa deosebită în agricultură. Lucerna conţine 8.1% albumină. Trifoiul numai 5.5%. De pe un jugăr putem să cosim în mediu 60 măji lucernă, care conţine 486 kg. albumină. Cantitatea de trifoiu de pe un jugăr poate să ajungă 45 q, care conţine 247.5 kg., pe când fânul abia ajunge la 30 q. cu un conţinut de 114 kg. albumină.

Lucerna este şi trebue să fie nutreţul de iarnă. Fiind bogată în albumină şi calciu, este de neîntrecut în hrănirea vitelor şi *în special a vitelor tinere.*

Important este să ştim, că lucerna ne procură albumina în mod gratuit, pentru că ea îşi însuşeşte azotul (din care se compune în mare parte albumina) din aer, fără a sărăci deci pământul, *ba* din contră îl îngraşe, ceea-ce are mare importanţă. Ingrăşarea pământului să face în aşa fel, că lucerna ia azotul din aer, pe când potasa fosforul şi calciu şi le extrege din pământ. Toate aceste substanţe minerele, cari constituesc elementele principale în îngrăşarea pământului, sunt depuse în rădăcinile lucernei. Dupace lucerna să coseşte, substanţele minerale amintite rămân în rădăcină, îngrăşind în felul acesta pământul.

Lucerna, pe lângă că îngraşe pământul, îmbunătăţeşte în măsură foarte mare însuşirile fizice ale pământului. Ea este cel mai bun şi mai eftin scormonitor al pământului. Metodele noi de cultură, cer astăzi să arăm pământul până la o adâncime de 30—40 cm, dar în acelaş timp pretind, ca brazda să întoarcă numai partea de deasupra a pământului până la o adâncime de 15—20 cm. Deci prin aratul adânc, se înţelege numai scormonirea pământului dela 20 cm. în jos. Lucrul aceste, chiar cu pluguri speciale se poate face foarte greu, fiind împreunat cu spese mari. Lucerna ne face şi acest serviciu, fără să-ne coste nimica, căci ea pătrunde adânc în pământ până la o adâncime de 5 m. Lucrul ce-l prestează lucerna în această direcţie, nu ni-l poate face nici o unealtă, ori cât ar fi de perfecţionată. Prin această ciuruire a scoarţei pământului, lucerna face să pătrundă şi să înmagazineze pământul multă apă; din cauza rădăcinilor sale înfipte adânc în pământ, lucerna poate să reziste şi prospereze şi anii cei mai secetoşi. Lucerna îmbogăţeşte mai departe pământul în humus, înlătură buruenile ajută să avem o recoltă de cereale sigură şi abondentă.

S'a spus de mai multe ori, că dacă vrem să rezolvăm cu bine problema intensificării culturii, fiecare agricultor să introducă şi cultive în economia sa şi lucerna. Astăzi înseamnă să producem mult, de calitate bună şi eftin, fiind-că numai aşa putem face faţă preţurilor scăzute de astăzi. Agricultura este forţată să se acomodeze împrejurărilor grele de astăzi.

Introducerea culturii *lucernei*, înseamnează un pas bun în această direcţie, mai ales în Ardeal, unde toată agricultura trebue îndreptată în direcţia creşterii şi valorificării tot mai intensivă a animalelor. Pentru a se putea ajunge acest scop este absolută nevoe să se cultive tot mai multă lucernă.

V. Ludu.

CINEMA „ASTRA“ (APOLLO)

Numai o zi 12 Aprilie

Film sonor cântat şi vorbit în limba germană

FLOAREA RINULUI

în 9 acte

In rolul principal:

Käthe Dorsch, Fritz Schultz, H. Heinz Bollmann, Oskar Sabo.

Afară de aceasta:

JURNAL şi MICKY MAUS

*

Dela 13 Aprilie

Cea mai frumoasă şi drăguţă filmoperetă a sezonului:

Tu eşti fericirea mea

In rolul principal:

Käthe von Nagy, Franz Lederer, Otto Wallburg, Greil Theimer, Szöke Szakáll, Tibor v. Halmay.

Afară de aceasta:

JURNAL şi MICKY MAUS

†

Familiile Meţianu şi Garoiu au durerea să aducă la cunoştinţa rudeniilor şi prietinilor încetarea din viaţă a neuitatului lor

Dr. Eugeniu Meţianu

avocat, decanul Baroului Braşov,

în vârsta de 66 ani, întâmplată în ziua de 8 Aprilie 1931.

Inmormântarea va avea loc Sâmbătă 11 Aprilie ora 11 a. m. în cavoul familiar din Zerneşti.

Rugaţi-vă pentru dânsul.

Prezentul anunţ ţine loc de orice altă încunoştiinţare.

De vânzare

pe cale de licitaţie cu oferte închise, **cele mai frumoase şi mai proprii parcele pentru construcţii de vile în Poiana Braşovului, vis-á-vis de restaurantele-hotele: Căpăţină şi Höhenheim.**

Informaţiuni în Biroul Bisericei Sf. Nicolae, Braşov Scheiu, Piaţa Unirii 1 (fost a Prundului)

1—6 *Consiliul parohial.*

România
Administraţia judeţului Braşov.
Serviciul Administrativ şi Statistic.

No. 2991—1931.

Publicaţiune

In baza adresei Direcţiunei CFR. No. 47042—1931 R. A., se aduce la cunoştinţă publică, că desbaterea cu privire la exproprierea terenurilor din comuna Intorsura-Buzăului, necesară construirei liniei CFR. Braşov—Nehoiaşi, dela Km. 27+132 până la 30+321, se va ţine pe ziua de *18 Mai 1931, ora 10 a. m.*, şi anume în comuna *Intorsura-Buzăului* şi se stabileşte ca loc de întâlnire primăria comunei Intorsura-Buzăului şi de acolo mai departe la faţa locului.

Despre aceasta se încunoştiinţează toate părţile interesate prin primăria comunei Intorsura Buzăului, conform legei, cu observarea că, planul de expropriere, tabela parcelară de expropriere şi calculul parcelelor sunt depuse şi se pot vedea la primăria comunei Intorsura Buzăului, şi ca comisiunea esmisă va decide meritoric şi pentru cazul, că oare care dintre părţile particulare interesate nu s'ar prezenta la această desbatere.

Această lucrare se va face conform § 34 şi următori din legea de expropriere XLI. 1881, utilitatea publică fiind declarată prin legea publicată în Monitorul Oficial No. 80 din 12 Iulie 1923.

Toţi acei locuitori, cari au un drept atins prin această expropriere, precum şi vor avea de obiectat asupra planului şi a preţului oferit, vor face la primărie, până în acea zi întâmpinare scrisă, cunoscând că, contrariu nu vor mai fi primiţi a excepţiona preţul şi planurile (§ 36.)

Prezenta publicaţiune se trimite spre afişare şi publicare la timp conform uzului adoptat primăriei comunei *Teliu*, împreună cu dosarul întreg.

Despre aceasta vor fi avizate din partea noastră:

1. Direcţia Contenciosului CFR. *Bucureşti*, B dul Brătianu Casa Lydu.
2. D nul dr. Radu Olteanu, Preşedintele Deleg. Cons. *jud. Braşov.*
3. D-nul Eugen Zsuffa Şef de Serviciu Administrativ *Braşov.*

Preşedinte:
Dr. R. Olteanu.

Şeful Serv. Adm.:
Eugen Zsuffa.

259 1—2

Publicaţiune

Epitropia bisericei ort. române din comuna Vlădeni jud. Braşov, dă în antrepriză acoperirea turnului mare a bisericii cu tinichea, facerea din nou a unui turnuleţ lateral şi facerea din nou a scoburilor de ploaie din jurul întregului edificiu.

Doritorii să se intereseze la Oficiul parohial Vlădeni, asupra condiţiunilor acestor lucrări până la data de 15 Maiu 1931.

Din încredinţarea comitetului parohial
ss. pr. *Al. Florea*

255 2—2

Decanatul Baroului Advocaţilor Braşov.

No. 289—1931.

Noi

Decanatul Baroului Avocaţilor Braşov

In conformitate cu art. 58 din legea pentru organizarea şi unificarea Corpului de avocaţi şi 66 din regulamentul acestei legi convocăm

Adunarea Generală Ordinară

a Baroului avocaţilor Braşov, pentru ziua de Duminecă *19 Aprilie 1931 orele 9 a. m.*, în Braşov, Palatul Justiţiei etaj. II. camera No. 93 (sala de şedinţe a tribunalului Braşov, secţia II a) pentru când domnii avocaţi membrii ai acestui barou sunt invitaţi a se prezenta personal, sub sancţiunile prevăzute la art. 61 alin. III din legea susarătată.

La ordinea zilei

1. Raportul consiliului,
2. Ratificarea gestiunei pe anul 1930,
3. Votarea bugetului pe anul 1931.
4. Alte propuneri.

Intrucât adunarea convocată nu se va putea constitui din cauza lipsei numărului legal de membrii, ea va avea loc fără altă invitare în ziua de *Duminecă 26 Aprilie 1931*, la ora şi locul arătat mai sus, când adunarea se va ţinea cu membrii prezenţi, ori care ar fi numărul lor.

Braşov, la 31 Martie 1931.

Decan: *Dr. Garoiu.* Secretar: *Dr. Ungur.*

263 1—1

Decanatul Baroului Advocaţilor Braşov.

No. 289—1931.

Noi

Decanatul Baroului Advocaţilor Braşov

In conformitate cu dispoziţiunile art. 60 şi 65 din legea pentru organizarea şi unificarea corpului de avocaţi şi art. 73 din regulamentul acelei legi, prin prezenta

Convocăm

Adunarea Generală electivă a Baroului Avocaţilor Braşov pentru ziua de Duminecă 26 Aprilie 1931 orele 11½ a. m, în Braşov, Palatul Justiţiei etaj II. camera No. 93, (sala de şedinţe a secţiei II. a tribunalului Braşov), pentru când domnii avocaţi din circumscripţia acestui Barou sunt invitaţi a se prezenta personal sub sancţiunile prevăzute de art. 61 alin. III. din legea susarătată pentru alegerea:

a) Decanului,
b) 12 Membrii în consiliul de disciplină şi
c) 3 membrii în consiliul general al uniunei.

Votarea va începe la orele 11.30—4.30 (16.30) p. m.

Candidaturile se vor enunţa în conformitate cu dispoziţiunile art. 77 din regulamentul legii de mai sus, cu cel puţin 5 zile înainte de ziua alegerii, la secretariatul corpului.

Braşov, la 31 Martie 1931.

Decan: *Dr. Garoiu.* Secretar: *Dr. Ungur.*

262 1—1

Licitaţiune

„Dela 1 Mai 1931, se arendează prin licitaţie, pe timp de un an, 300 jugăre cadastrale, în Braşov lângă şoseaua Sft. Petru. Licitaţia se va ţine în ziua de 15 Aprilie 1931, la ora 10 a. m.

Condiţiunile de licitaţie se pot vedea la Direcţiunea fabricei de avioane I. A. R. din Braşov".

226 1—3

Primăria comunei Codlea, judeţul Braşov.

Nr. 366—1931.

Publicaţiune

Se publică spre cunoştinţă generală că în ziua de 16 Maiu 1931, ora 10 se va ţine la primăria comunei Codlea, jud. Braşov licitaţie publică, cu oferte închise şi sigilate, pentru furnizarea şi instalarea a două grupuri egale motopompe, necesare la apaductul de alimentare cu apă potabilă a comunei menţionate.

Dispoziţiunile legei Contabilităţei Publice se respectă în totul.

Odată cu oferta se va prezenta şi o garanţie provizorie de 5% din valoarea ofertei.

Supraoferte nu se primesc.

Planurile, caetul de sarcini şi condiţiunile generale se pot vedea şi cerceta la primăria comunei Codlea în orele oficiale.

Codlea la 6 Aprilie 1931.

257 1—1 *Primăria comunală.*

Primăria comunei Cernatu

No. 491—1931.

Publicaţiune

Primăria comunei Cernatu judeţul Braşov închiriază prin licitaţie publică orală ce se va ţine în localul primăriei la 30 Aprilie 1931 ora 10 a. m., locuinţa de sub No. 535.

Preţul de strigare este de lei 35.00 anual.

Garanţie 10% din chiria oferită.

Condiţiunile se pot vedea la primărie în orele oficioase.

Cernatu, la 8 Aprilie 1931.

Primar:
Benedek Ştefan.

Notar:
I. Rusu Tibreanu.

266 1—1

Primăria Comunei Baciu, judeţul Braşov.

No. 321—1931.

Publicaţiune de licitaţie

Se publică spre cunoştinţă generală, că în ziua de 16 Aprilie 1931 ora 10 se va vinde în localul primăriei comunei Baciu judeţul Braşov, prin licitaţie publică în bloc, cu oferte închise, următoarele materiale, lemnoase proprietatea comunei.

1. Cantitatea circa 2500 m. c. brad din parcela No. 67 Seria „A" pădurea Drumul Muntelui cu preţul de strigare de lei 210 (douăsutezece) pentru brad per m. c).

Vânzarea se face pe lângă respectarea condiţiunilor specificate în art. 88—110 din legea contabilităţii publice, cu aplicarea condiţiunilor generale de exploatare a pădurilor statului publicate în Monitorul Oficial No. 106 din 12 August 1912, precum şi a caetului de sarcini, de conţinutul cărora, amatorii pot lua cunoştinţă la primăria comunei şi la Ocolul Silvic Săcele.

Garanţia provizorie va fi de 5% din suma oferită.

Baciu, la 13 Martie 1931.

Primar:
(ss) *Ioan Suluca.*

Notar:
(ss) *Vasile Chirvase.*

Primăria Municipiului Braşov.

No. 7856—1931.
serv. econ.

Publicaţiune de licitaţie

In ziua de 12 Mai a. c., la ora ora 9—11 a. m., se va ţine în biroul secţiei economice a Primăriei o licitaţie publică cu oferte sigilate şi timbrate în conformitate cu dispoziţiunile legii contabilităţii publice Art. 88—110 *pentru furnizarea materialului precum şi pentru efectuarea transporturilor necesare* pentru întreţinerea drumurilor şi şoselelor comunale pe anul 1931 şi anume:

1. Piatră spartă şi sdrobitură de piatră din cariera dela Spreng în cantitate de circa 4000 m. cub.
2. Pietriş şi nisip de râu şi bolovani în cantitate de circa 3450 m. cub.
3. Efectuarea transporturilor de pietriş şi noroiu.

Ofertele sunt de înaintat separat pentru lucrările susamintite.

Garanţia provizorie este 5% din valoarea furniturii.

Condiţiunile detailate se pot vedea la serviciul tehnic al Primăriei.

Braşov, la 2 Aprilie 1931.

p. Primar: Indescifrabil
Secretar general: *Emil Socaciu.*

252 1—1

Numai scurt timp

Vânzare Totală

FIRMA

EMIL BOLOGA

Târgul Grâului No. 1.

Toate articolele de mode şi manufactură pânză etc. etc., se vând cu reducere până la 50%.

261 1—3

Numai scurt timp

I. L. & A. Hesshaimer

Coloniale en-gros şi en-detail. Instalaţie sistematică pentru prăjitul cafelei. Specialitate: cafea turcească.

Sediul central: BRAŞOV
Centrala: Piaţa Libertăţii 18
TELEFON Nr. 32 şi 429
Delicatese: Str. Regele Carol Nr. 19
TELEFON Nr. 486.
Sucursala: Sighişoara.

260 1—1

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cum se desfăşoară criza politică

Consfătuiri, întrevederi şi audienţe.

BUCUREŞTI, 11 Aprilie. In cursul zilei de Joi şi de eri (Vineri) au avut loc numeroase audienţe la Rege şi întrevederi politice între d-l Titulescu şi şefii de partide.

Joi d. a. d-l Titulescu a avut întrevederi cu d-nii Mironescu, I. Mihalache, I. G. Duca, mareşal Averescu şi dr. Lupu în vederea constituirii guvernului de uniune naţională. **Toţi şefii de partide au declarat că primesc în principiu această propunere.**

Eri, Vineri, d-l Titulescu a vizitat din nou pe d-l mareşal Averescu, iar după amiazi pe d-nii Gh. Brătianu şi Iuliu Maniu.

Tot eri după amiazi Regele a primit în audienţă pe următorii fruntaşi ai vieţii politice: Ştefan C. Pop, Traian Bratu, N. Iorga, Averescu, I. G. Duca, G. Brătianu, dr. Lupu, iar la ora 6 seara pe d-l Iuliu Maniu.

In cursul zilei de eri biroul P. N. Ţ. a ţinut o şedinţă sub presidiul d-lui I. Maniu.

Astăzi, Sâmbătă, continuă întrevederile şi consfătuirile. Comitetul de direcţie al P. N. Ţ. se întruneşte în cursul zilei pentru a fixa programul şi modalităţile unui guvern de uniune naţională în sensul propunerilor d-lui Titulescu.

Vitezda zilelor noastre

Viaţa socială din zilele noastre, cu priveliştile ei zilnice, se poate uşor identifica cu acele la cari asista Mântuitorul acum câteva mii de ani. In jurul „scăldătoarei oilor", plini de boale trupeşti şi sufleteşti, tânjiau sumedenie de oameni, cu feţele crispate de atâta durere purtată. Aşteptau minunea şi cerşeau dela Dumnezeu virtuţ, cari să nu dea greş nici odată.

Minunea este; Mântuitorul cercetează şi împărtăşeşte tămăduirea deplină sufletului omenesc firav. „Vrei să te faci sănătos"? — sunt cuvintele cereşti cari trezesc pe om din pirotirea lui îndelungată, desfundând prin aceasta în fiinţa slăbănogului clasic, isvoarele vii şi adânci ale voinţii morale. „Desigur că vreau" — dar înlănţuit de păcate fără număr şi ţinut de boală pe patul chinurilor nu poţ.

Trebuie *să vrei* **numai şi atunci poţi, „ia-ţi patul tău şi umblă" căci drumul dela păcat la reabilitare îl vei scurta prin** *voinţa* **ta de însănătoşire.**

Deci motivul slăbănogului astăzi nu mai poate fi invocat de slăbănogii fără voinţă de azi. Mântuitorul i-a învăţat în faţa Vitezdei cum se vor putea smulge din iobăgia păcatului. Prin voinţă de a te reface şi a fi sănătos şi nutrind nădejdea că vindecătorul dela lacul Vitezda, Hristos, te va face iarăşi aşa cum trebuie să fi şi prin voinţa de a fi normal, restatornicind înlăuntrul vieţii tale echilibrul moral, sdruncinat prin păcătuiri îndelungate, totul ai câştigat.

Ridică-te din pridvorul Vitezdei, simbol al suferinţelor şi al păcatelor vechi şi vino la Hristos, intră cu mai multă convingere în biserica Lui şi în tainele dumnezeeşti ale Evangheliei Sale şi voieşte cu mai multă râvnă o viejuire creştină mai reală. Trebuie să vrea să ţi faci sufletul sănătos! Şi dacă vreai?... răspunde afirmativ la chemarea Lui stăternică şi plină de iubire, prin rugăciunea ta plină de încredere şi dorinţa care o nutreşti „şi atunci rugăciunea credinţei va mântui pe cel bolnav şi-l va ridica pe dânsul Domnul şi de va fi făcut păcate, i-se vor ierta lui" (Iacov 5 v, 14).

Lumea este bolnavă? Se vaieră? Aşteaptă nu înger salvator care să o ridice din patul greutăţilor şi suferinţelor în care se svârcoleşte? Vrea să se facă sănătoasă şi să ducă o viaţă mai normală? Atunci să ceară aceasta ca slăbănogul dela Vitezda, Mântuitorului, numai El îi va da fără greş cea ma puternică voinţă de refacere.

Ca şi slăbănogul, va putea aştepta societatea de azi mult şi bine în jurul problemelor şi silinţelor omenesti, dacă nu se va adresa şi lui Hristos se va sbate incontinuu în neputinţe. Să se încerce astăzi această singură remediere a răului şi suferinţelor şi rezultatul va fi, ca şi la lacul Vitezda, peste aşteptările celor ce privesc. Pridvoarele suferinţelor de azi se vor goli şi rugăciunea credinţei va mântui pe cei bolnavi şi va ridica Domnul societatea contimporană la o viaţă mai bună şi mai sănătoasă, atunci, când această rugăciune şi aşteptările tuturor se vor îndrepta mai mult la Vindecătorul care a cercetat odinioară pridvoarele Vitezdei. Numai Hristos ne poate da sănătatea morală din lipsa căreia astăzi tânjim.

Pr. Al. Florea.
Vlădeni.

† Dr. Eugen Meţianu

O boală inerentă vârstei, care nu iartă, a pus capăt zilelor popularului nostru advocat şi decan al Baroului Braşov: Dr. Eugen Meţianu.

Din mijlocul nostru a dispărut spre regretul general bărbatul, care din tinereţea sa s'a stabilit la Braşov ca advocat luând parte activă timp de 40 ani în viaţa noastră publică dinainte ca şi după războiul mondial. S'a bucurat de multă trecere şi largi simpatii în societatea Braşovului, fără deosebire de naţionalitate, şi aceasta datorită îndeosebi faptului fiind coborâtor direct al neuitatului Mitropolit Meţianu, al cărui fiu a fost.

Un şir întreg de ani a fost jurisconsultul judeţului. Trecând apoi la pensie a fost ales decan al Baroului Braşov.

Toate instituţiile, al căror membru a fost defunctul, au arborat steagul de doliu. Inmormântarea a avut loc astăzi, Sâmbătă, la ora 11 a. m, în cavoul familiar din Zărneşti în prezenţa unei mari asistenţe de intelectuali şi popor.

Odihnească în pace!

Biroul de arhitectură al inginerului şi arhitectului diplomat Coloman Halász în Braşov Str. Sft. Ioan Nr. 7 a fost intercalat în reţeaua telefonică interurbană cu Nr. de apel 223.
265 1—1

Băile de abur şi putină ale Eforiei şcolare în 12 şi 13 l. c. din cauza Sft. Paşti vor fi închise.

Cronica locală.

Sinucidere. Pavelea Valentin în etate de 25 ani, de fel din judeţul Năsăud, funcţionar la biroul de măsuri şi greutăţi, s'a sinucis astă noapte în locuinţa sa din Str. dr. Felix No. 7, aprinzând mangal în sobă şi scoţând burlanul dela loc pentru a se introduce fumul în cameră. La faţa locului a fost d-l procuror de serviciu şi medicul legist care a ordonat transportarea cadavrului la morgă.

•

In memoria decedatului dr. Eugeniu Meţianu. Au dăruit în loc de coroană pe sicriul neuitatului lor prietin d-l Arseniu şi d-na Virgina Vlaicu Lei 500 şi d-l George Chelariu director de liceu în p. Lei 500 pentru Orfelinatul Uniunii femeilor române.

Subsemnata Preşedinta exprimă mulţimiri călduroase generoşilor donatori în numele orfanelor ajutorate.

Maria B. Baiulescu.

Adunarea Generală al corpului pompierilor voluntari Braşov va avea loc în 25 Aprilie a. c. ora 8 seara în sala depoului pompierilor.

•

O şezătoare în penitenciar O şezătoare culturală va avea loc în ziua de 14 Aprilie ora 3½ d. a. organizată cu deţinuţii penitenciarului local Braşov. Cu acest prilej preotul-confesor dr. Debu va vorbi despre Inviere. Urmează coruri, declamaţii şi o piesă teatrală „Isprava" de S. Ionescu. După terminarea programului are loc vizitarea expoziţiei obiectelor lucrate de deţinuţi.

•

Concertul d-nei Florica Ciurcu. Ne face o deosebită plăcere când putem aduce la cunoştinţa publică că mult apreciata noastră cântăreaţă, originară din Braşov, d-na Florica Ciurcu va da în seara zilei de 24 Aprilie a. c. în sala „Astrei" ora 9 un concert cu concursul orchestrei oraşului sub conducerea d-lui director Paul Richter. In bogatul program sunt luate piese clasice şi cântece româneşti.

Se ştie că d-na Ciurcu a făcut studii aprofundate în streinătate şi a debutat cu mult succes atât în streinătate cât şi în ţară.

•

Soc. T. A. „Sf. Gheorghe" Braşov-Tocile aranjează un festival artistic Duminecă în 12 Aprilie 1931 ora 8 seara în saloanele Redutei.

Onor. public este rugat a lua parte în număr cât mai mare la această serbare de manifestare culturală şi artistică românească. — Comitetul.

•

Dela „Cercle Francais". Joi 16 Aprilie ora 20, în sala festivă a liceului „A. Şaguna", conferinţă în limba franceză:

Subiect: *Edmond Rostand.*

Conferenţiar: Domnul *Lebrum* **profesor şi zierist cunoscut din Bucureşti.**

Intrarea gratuită.

•

Din cercuri medicale. Dr. Dressler, medic de copii, Strada Porţii Nr. 19, dă consultaţiuni dela 11 până la 12½ şi dela 3 până la 4 ore. Telefon 797.
238 1—1

•

Tot copilul îţi poate spune. Politura universală aparţine în casa d-voastră. Vrei să lustruşti parchete, sau să menţii lacul la automobil, pentru orice lemn şi articole de pielărie, e probabil un succes. 1—1

Publicaţiune

Sâmbătă în 18 Aprilie 1931 cu începere la ora 4 d. m. va avea loc în localităţile Clubului „Union" Str. Voivodul Mihai No. 36 (Palatul Czell) sub asistarea notarului dr. Nicolae Ioaneş licitarea de bunăvoie a covoarelor persiene aparţinând Clubului „Unio". Se va licita:

2 buc. Bokhara	mărime:	165 x 117
7 „ Beludsistan	„	153 x 87
		190 x 103
		175 x 102
		159 x 86
		181 x 95
		152 x 81
		150 x 115
2 buc. Afghan	mărime:	240 x 115
6 „ Siras	„	192 x 102
		161 x 117
		162 x 118
		208 x 162
		148 x 104
		203 x 160
		150 x 106
1 buc. postav de acoperire	mărime:	680 x 240

Covoarele se pot vedea la firma R. Rosner Str. Voivodul Mihai No. 13.

268 1—1

Dr. Nicolae Ioaneş,
notar public.

A sosit pacea
LA RESTAURANTUL
„ABBAZIA"
fostă casa Baiulescu, dosul poştei. Restaurantul renovat modern. Se serveşte abonament lunar cu lei 1200 complect (inclusive serviciul şi pâinea.) Deschis până în zori de zi.
Muzică clasică.
Cu stimă:
V. FILIP
conducător.
2—10

Cele mai bune vinuri le găsiţi la
„Dealul Zorilor"
Str. Lungă, 29 Braşov,
naturale, recunoscute de toţi bunii cunoscători, aduse direct de la Odobeşti şi Dealu Mare cu preţuri modeste. In interesul sănătăţii D-tră nu consumaţi alte vinuri, până nu le gustaţi pe ale noastre.
Un RESTAURANT familiar funcţionează pe lângă acest depozit, servind mâncări româneşti, lăptării şi fripturi la grătar. Prânziţi bine şi eftin numai la
„DEALUL ZORILOR"
la Braşov Str. Lungă, No. 29.
841 0—3

Boale de plămâni, inimă, stomac, ficat, rinichi, boale de sânge (anemie, limfatism, scrofuli), guşa, fibroame, cancere, boale de piele, reumatism, nevralgii (sciatica), paralizii etc.
caută şi tratează
prin
RAZE X
(Teleradiografie, radioterapie profundă),
Raze Ultra-Violete (Quartz)
Diathermie, Curenţi electrici.
Dr. C. N. ILIESCU
Specializat în ţară şi streinătate.
Localul Băncei Marmorosch Blank
Consult 3—6
Funcţionarii şi muncitorii plătesc onorariul redus.
3 1—0

Depozitul de vin
„VICTORIA"
BRAŞOV
Calea Victoriei 47
Telefon 504.
Vinde vinuri veritabile, producţie din viile proprii en'gros şi detail. Preţuri convenabile.
3—4

Pentru noul sezon de clădire vindem cu cele mai ieftine preţuri a zilei
Traverse
Fier pentru beton
Chei de fier
Trestie pentru plafon
Carton asfaltat
Isolatoare
Cuie
Carbid
precum şi diferite mărfuri de fier.
Carol Fröhlich şi Comp.
Magazin de fierărie
Strada Lungă Nr. 30.
243 2—8

Preţuri reduse în depozitul fabricei
OSCAR PISCHINGER & Co.
BRAŞOV
Str. Porţii No. 61.
267 1—3

AVIZ
Reuniunea Economică din Braşov-Şchei caută un administrator pentru căşeria societăţii.
Informaţiuni la administraţia ziarului „Gazeta Transilvaniei" Braşov, Piaţa Libertăţii.

Cumpăr cu preţ convenabil un căruţ uzat cu 3 roate pentru un invalid fără picioare. A se adresa la Gheorghe Garcea com. Râşnov, No. 194 Jud. Braşov. 1—3

Un camion de povară în stare de funcţiune. De vânzare ieftin. Strada de Mijloc 16. 1—1

Redactor responsabil: VICTOR BRANISCE